

Mart 2011

özgürlükçü gençlik

no.1/11

1 TL

Kadınların 8 Mart'ı

8 Mart Dünya Kadınlar Gününün tarihselliği ile kadın hareketinin geçmişinin mücadelesi ve kazanımlarına baktığımızda görüyoruz ki, 8 Mart sadece "bir gün" değildir.

» sayfa 9

Gençlik Hareketinde Yeni Dönem ve Genç-Sen

Şimdi, kararlılıkla meşru fiili mücadele hattında yürüyen ve uzun vadeli politikaları ile –bilhassa da özgür demokratik üniversite programı ile- egemenlerin üniversitelere dönük saldırısını püskürtmenin biricik aracı olacak kitlesel öğrenci sendikasını var etmek için küreklere asılmanın zamanıdır!

» sayfa 12-13

Tunus-Mısır Gençliği Özgürlüğe Çağırıyor

İsyan ateşi önce Tunus'lu bir arkadaşımızda, Mohamed Ben Bouazizi'nin bedeninde, sonra da bütün Arap ve Dünya gençliğinin sloganlarında ve eylemlerinde vücut bularak "her şeye bitti" diyenlere bir tokat, ezilenlere ve sömürülenlere ise aydınlık oldular ve olmaya devam ediyorlar.

» sayfa 4-5

isyanların yolu açılıyor...

**egemenler saldırıyor
direnenler kazanıyor**

mart 2011

((bu sayıdakiler))

3 • özgürlük yolunda öğrenci gençlik - kader ortakaya

4-5 • tunus ve mısır gençliği özgürlüğe çağırıyor - c. malatya

6 • beyaz yakalar maviye boyanıyor - aydın ekiz

7 • liseli faaliyetinde derinleşelim - davut aşkar

8 • torba yasa kadın emeğine saldırıyor - juliana gözen

9 • kadınların günü 8 mart - seçil içcan

10-11 • yeniden kuruluş ve gençlik - nidal kar - firat can kalyon

12-13 • yeni dönem ve genç sen - yiğithan kavukçu

14 • yeniden yapılanacağız biz kazanacağız - barış özer

15 • gazi'nin faili devlettir - metin şenyurt

16 • faşizmin karşısında 7 can emrah arıkuşu

17 • kızıldere'den samandağ'a - peri çiftçi - ali cabir

18 • newroz alanlarından özgürlüğe - seçil içcan

19 • halepçe'yi unutmadık - kayhan nar

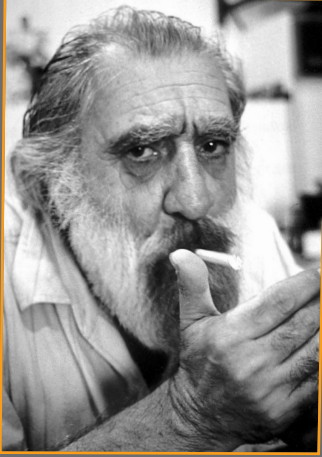
20 • eğitim ve türkiye - hakan sönmez

21 • doğa üzerine düşüncenin dünü ve bugünü - h.durkal

22 • büyük patlama ve plazma evren - seda ademoğlu

23 • körün elindeki ayna - g.ilgin

24 • ögd kış kampları - meral çınar

EL TUTUŞA TUTUŞA

Ne kadar çok elimiz varmış meğer
İlkin, senin elinle tutuşan benimki
Sonra çocukları
Gençlerinki
Tekel işçilerinininki
Sonra, ellerin elleri...
Ne kadar çok elimiz oldu, baksana
Tutuşa tutuşa
Bir orman yangını gibi

CAN YÜCEL

Yeni bir adımla merhaba...

Mart ayı bir yüzü kışa bir yüzü bahara bakan bir aydır. Bahar da, kış da adeta birbirleriyle yarışarcasına sahip çıkmak isterler Mart ayına. Öyle ki, baharın gelişini Newroz'la karşılarken hemen ardından en değerli önderlerimizi kaybetmenin öfkesiyle 30 Mart'ta sokaklara çıkarak tamamlarız bu ayı, tam bahar geldi derken kışın ayazını hissedercesine.

Özgürlüğün müjdecisi olarak bizler de, ilk kez bu sene Mart ayına özel bir ara sayı ile okurlarımıza ulaşıyoruz ve Mart ayı bizimdir diyoruz. Sahip çıkıyoruz; kadınların kurtuluş mücadelesine, Gazi'de, Beyazıt'ta, Halepçe'de devlet katliamlarında yitirdiklerimize, Newroz'un coşkusuna, Kızıldere ve Samandağ şehitlerimize.

Mart ayını tüm dünya, Ortadoğu'dan yükselen isyan dalgasıyla karşıladı. Tunus'ta ve Mısır'da diktatörlerin tahtları başlarında paralandı. Libya'da isyan bütün kararlılığıyla sürüyor. Hareketlilik Cezayir, Bahreyn, Yemen gibi Ortadoğu'nun pek çok bölgesinde zeminini yokluyor. Ekonomik krizin tetiklediği işsizlik, yoksulluk ve zamlar devamı gelecek isyan dalgalarının habercisi.

Türkiye'de ise Ortadoğu'daki isyanları duyup diktatörlere akıl verenler, yanbaşlarında her

gün biraz daha büyüyen çığlığa kulaklarını tıkıyorlar. Kürtlerin iki dilli yaşam ve demokratik özerklik talebine, öğrencilerin eşit, parasız, bilimsel, anadilde eğitim ve söz, yetki, karar hakkı talebine devlet yanıtı gazla, copla ve baskıyla veriyor.

21 Eylül operasyonu ile tutuklanan yoldaşlarımız, 13-15 Nisan tarihlerinde tutukluluklarının 7. ayı içerisinde ilk duruşmalarına çıkacaklar. Düzmece bir iddiname ile içeride tutulan yoldaşlarımızın serbest bırakılması talebiyle duruşma günü onlarla olacağız.

Mart ayı aynı zamanda Özgürlükçü Gençliğin geleneksel olarak düzenlediği kış kamplarının organize edildiği ay. Bu yıl 6 bölgede gerçekleştirmeyi hedeflediğimiz kamplar yeni dönemi kurgularken temel rota edindiğimiz kitleleşme hedefimizin cisimleşeceği önemli bir alan olarak önümüzde duruyor.

Üniversitelerden esen rüzgarı yelkenlerimizle kucaklayarak, kararlılığından hiçbir ödün vermeksizin daha kitlesel bir eylem pratiğiyle tüm saldırılara yanıt üretme ve bunları kazanılmış yeni mevizlere dönüştürme başarısını göstereceğiz. Konferansımızdan aldığımız önderleşme hedefinin yarattığı ruhla ikinci dönemi kazanalım...

Dergimize yazın...

Özgürlükçü Gençlik 2006'dan bu yana 1'i deneme olmak üzere 11 sayı gazete formatında çıkmıştı. Bu sayımız her yıl çıkan Ekim ve Nisan sayıları arasında bir ara sayı olarak tasarlandı ve aynı zamanda yeni bir formata yönelik arayışımızın cisimleşmiş hali oldu. Yayınımızın bu yeni şekliyle ilgili görüşlerinizi, değerlendirmelerinizi ve önerilerinizi

daha etkili, daha yaygın ve başarılı bir yayın faaliyeti için büyük önem taşımakta. Bu yüzden değerlendirmelerinizi bekliyoruz.

İletişim:

ozgurlukcugenclik@gmail.com
gazete@ozgurlukcugenclik.com

özgürlükçü gençlik

dergisi

Sahibi ve Sorumlu Yazışları Müdürü: C. Metin Şenyurt

Adres: Hüseyinağa Mah. Süslü Saksı Sk. No: 18 K. 3 Beyoğlu/İstanbul

Baskı: EZGİ Matbaacılık Sanayi Cad. Altay Sk. No:10 Çobançeşme Yenibosna-İstanbul - 0212 452 23 02

Tel.&Faks: (0212) 243 37 60

02

özgürlükçü gençlik

Türkiye'de öğrenci eylemleri ilk defa gerçekleşmemekte, lakin 4 Aralık'ın denk geldiği Türkiye ve Dünya konjonktürü öğrenci hareketini sıçratan ve bu koşullarda büyüme etkisi yaratacak bir zamana denk gelmiştir.

Özgürlük Yolunda Öğrenci Gençlik

kader ortakaya

8

Üniversiteler geçtiğimiz dönemin açılışını YÖK'ün kaldırılması ya da değişime uğramasıyla ve YÖK'ün üniversite rektörlerine gönderdiği; sivil polislerin üniversitelerdeki varlığını yasalastıran, öğrencilerin söz hakkını engelleyici her türlü "tedbir"i barındıran bir genelge ile yaptı. AKP, yeni dönemde üniversitelerin ticarileşmesine yönelik uygulanacak olan neo-liberal politikalara, hiçbir muhalefetle karşılaşmayacak biçimde devam etmek için üniversiteleri kendisi açısından dikensiz gül bahçesine dönüştürme amacındadır. Bu süreçte neo-liberal politikaların eğitimdeki dönüşümün hız kazandığı Avrupa ülkeleri öğrenci isyanlarına mekan olmuştu. YÖK'ün kaldırılması ya da YÖK'ün değişiminin gündeme gelmesiyle yıllardır 6 Kasımlarda "YÖK'E HAYIR" deyip alanları dolduran öğrenci gençlik, 2010 6 Kasım'ına "SINAVLAR KALKACAK, YÖK DAĞITILACAK" sloganıyla taleplerini somutlaştırma ihtiyacını daha yakıcı bir biçimde görerek yürüdü.

Söz Yetki Karar Hakkı

Üniversitelerde söz, yetki ve karar hakkı için 4 Aralık'ta Başbakanın Öğrenci Temsilcileriyle yapacağı toplantıya girmek için Dolmabahçe'ye yürüyen öğrencilere "polis sert müdahalesi"nin ardından öğrencilerin eylemlerine sahne olan üniversiteler ve sokaklarda artık öğrenci gençlik hareketi daha farklı bir şekilde kabarmaya başladı.

Türkiye'de öğrenci eylemleri ilk defa gerçekleşmemekte, lakin 4 Aralık'ın denk geldiği Türkiye ve Dünya konjonktürü öğrenci hareketini sıçratan ve bu koşullarda büyüme etkisi yaratacak bir zamana denk gelmiştir. Bu süreci tetikleyen birçok neden saymak mümkün. Bunlardan bir kaçını Avrupa'daki öğrenci eylemleri, Türkiye'deki seçim sürecidir.

Medya Ablukası

Öğrenci gençliğin eylemlerinin, "gerçeği ayna gibi yansıttığını" iddia eden med-

yada bu kadar geniş yer alması dikkati çekmektedir. 4 Aralık öncesinde öğrenci eylemleri medyada akşam haberlerinde, günlük gazetelerin ara sayfalarında yer alır ve birçok olay gibi sonraki gün yerini başka gündemlere bırakırdı. Son dönemlerdeki öğrenci gençliğin hareketliliği ise medyada geniş yer almakta ve sonraki günlere de taşınmaktadır.

İktidar ve muhalefet partileriyle kurduğu ekonomik-politik ilişkilerine göre tavrı alan medya kuruluşları öğrenci hareketine karşı da yine iktidarla kurdukları ilişki perspektifine göre tavrı almaktadırlar. Öğrenci eylemlerini destekleyen, polis şiddetini kınayan bir tavrı sergileyenler ve öğrenci hareketlerini çeşitli illegal örgütlerle ilişkilendirip polisi savunan bir tavrı sergileyenler olarak ayrışmaktadır. Kapitalist sistemin en önemli ideolojik aygıtlarından olan medya Türkiye'de iktidar ve muhalefet arasında medya patronlarının çıkarlarına yönelik politikalar doğrultusunda zikzaklar çizmektedir.

Egemenler ve Öğrenciler

AKP olabildiğince polisiyle, özel güvenlikleriyle, medyasıyla öğrencilere saldırmaktadır.

Eylem yapan öğrencilere bir taraftan tıpkı daha önce direnişte olan tekel işçilerine "bunlar işçi değil" dediği gibi üniversite öğrencilerine de "bunlar öğrenci değil; marjinal, ideolojik gruplar" deyip öğrencileri toplumsal gerçekliğimiz olan; yoksulluk, işsizlik, geleceksizliğe

karşı verdikleri tepkiden soyutlamaya çalışırken diğer taraftan el değiştiren üniversite yönetimleri öğrencileri soruşturmalarla, okuldan uzaklaştırmalarla baskı altına almaktadır. Polis ve özel güvenlikçilerle kendisine koruma duvarı oluşturan AKP, herhangi bir protesto durumunda "orantısız güç kullanımı"yla gözler önünde öğrencilere işkence yaparak kendisini savunmaktadır.

CHP ise, öğrencileri kısmen destekler tavrı gösterip öğrencilerin isteklerini, kendisinin iktidar olduğu takdirde yerine getireceğini söylüyor "seçim vaatlerinde" bulunuyor. Bir dönem bazı sol örgütlerin desteğini almayı başaran Ecevit rolüne erişmeyi amaçlayan Kemal Kılıçdaroğlu, öğrencileri kendi gençlik kolları örgütü gibi görmekte ve 68'den bu yana öğrenci gençlikte yaşanan değişimi görmezden gelmektedir.

Saffarı Sıklaştıralım

Özgürlükçü Gençlik olarak biz, Genç Sen bileşeni olarak sendikaya pragmatik ve dar grupçu bakış açısının karşısında yer almaya devam edip Genç Sen'i öğrenci gençliğin çıkarcaklarını kurumsallaştıran ve süreçten geri adım atmayan zemine taşıma mücadelesi vermeye devam edeceğiz. Gün dalga dalga sokaklara akıp ne AKP'den ne de CHP'den medet ummadan "Eşit, parasız bilimsel anadilde eğitim" için fiili meşru müdace hattını örme ve Özgür Demokratik Halk Üniversiteleri yaratma yolunda inatla, ısrarla mücadele etme günüdür.

mart 2011

c.malatya

Tunus ve Mısır

Bir Kıvılcım Düşer Önce
Büyür Yavaş Yavaş...

Gençliği Özgürlüğe Çağırıyor!

İsyan ateşi önce Tunus'lu bir arkadaşımızda, Mohamed Ben Bouazizi'nin bedeninde, sonra da bütün Arap ve Dünya gençliğinin sloganlarında ve eylemlerinde vücut bularak "her şeye bitti" diyenlere bir tokat, ezilenlere ve sömürülenlere ise aydınlık oldular ve olmaya devam ediyorlar.

Bir kıvılcım düşer önce Büyür yavaş yavaş..." diyerek Yılmaz Güney dile getirmişti, içimizdeki sömürüye, ezilmeye ve adaletsizliğe olan isyanımızın ateşini. Ve bu isyan ateşi önce Tunus'lu bir arkadaşımızda, Mohamed Ben Bouazizi'nin bedeninde, sonra da bütün Arap ve Dünya gençliğinin sloganlarında ve eylemlerinde vücut bularak "her şeye bitti" diyenlere bir tokat, ezilenlere ve sömürülenlere ise aydınlık oldular ve olmaya devam ediyorlar.

Tunus, Fransa, Barcelona

Tunus, 1956 yılında bağımsızlığına kavuştuğunda 80 yıllık bir Fransız sömürge-siydi. Fakat Tunus'un "bağımsızlığı" imzaladıkları antlaşmanın üzerinde kalmıştı. Önce kurucu liderleri Habib Burgiba (1957-1987), ardından Zeynel Abidin Bin Ali (1987-2011) dönemlerinde ise Fransa'nın etkisinden kurtulamadı. Her ne kadar dış politika konularında (örneğin Filistin Kurtuluş Örgütü'ne 1982 yılında ev sahipliği yapması) kısmen tarafsız kalsa da, ülke içinde özellikle gösterilen seküler ve liberal politikalarla "Batı"yla ve özellikle Fransa ile olan bağlarını koparmadı. Üstelik 28 Kasım 1995 yılında imzalanan Barcelona Deklarasyonu ile Tunus iplerini AB'nin ellerine ve neoliberalizmin 'Spes salutis' (kurtuluş umudu tabii ki emekçiler için) olmayan politikalarına teslim etmişti. Ve bu politikalar sa-

yanları yüz binleri bulan Zeynel Abidin Bin Ali'nin kolluk kuvvetleri ile pürüzsüz bir şekilde uygulanmaya çalışıldı. Ta ki 17 Aralık 2010'a kadar.

İsyan, Direniş, Devrim!

Tunus'un binlerce diplomalı işsizlerinden biri olan Mohamed Ben Bouazizi, 17 Aralık günü Sidi Bouzid kentinde işporta tezgâhının elinden alınması üzerine kendi bedenini ateşe verdi. Bu olayın üzerine başta Mohamed Ben Bouazizi'nin arkadaşları olmak üzere Sidi Bouzid kentinin işsiz, yoksul ve geleceksiz bırakılmış gençleri sokaklara döküldü. Birkaç gün sonra Bouazizi'nin yaktığı ateş Tunus'un başkenti Tunus şehrini sarmıştı. İşsizlik ve yoksulluğun yanı sıra Bin Ali yönetiminin baskıcı ve yolsuzlukla dolu yönetiminden de bunalan halk gençlikle buluşarak başta Burgiba Caddesi olmak üzere bütün başkenti işgal etti. Halk ve gençlik polisin mermileri, gazları ve coplarına boyun eğmeyerek meydanları ve sokakları doldurmaya devam etmesi sonucunda Bin Ali 14 Ocak 2011'de ülkeyi terk ederek Suudi Arabistan'a kaçtı.

İşsizlik, Yoksulluk ve Baskı

İsyanın ateşini üniversite mezunu Bouazizi yakmıştı. Bouazizi üniversite mezunu bir gençti, fakat iş bulamadığından ayda 140 dolar (2008 verilerine göre Tunus'ta kişi başına yıllık gelir 3955 dolar !) anca

kazanabildiği işportacılık yapmaktaydı. Devrimden önce gençliğin hayallerinde başta Fransa ve Almanya olmak üzere gelişmiş ülkelere gidip çalışmak bulunmaktaydı. Keza işsizlik oranı da gençlerde %30'lu bulmaktadır. Tunus'ta her ne kadar yükseköğrenim görme oranı yüksek olsa da (%38), yükseköğrenim bilimsel değil ve paralı. Bunların üzerine Bin Ali'nin kendisine karşı gelen gençleri cezaevlerine gönderen, işkencelere uğratan baskı rejimi de gençliğin isyan etmesinde önem bir etkendi.

Örgütlülük ve Ajitasyon

Tunus gençliğinin büyük çoğunluğu gerek baskılardan dolayı gerekse Soğuk Savaş'ın ardından oluşan apolitiklik ortamından dolayı örgütsüz olarak bulunmaktaydı. Gençlik örgütleri olarak Tunus'ta, başta Tunus Komünist İşçi Partisi'nin gençlik örgütü Tunus Genç Komünist Birliği olmak üzere sol partilerin gençliği ile siyasi oluşumlardan bağımsız olarak Tunus Öğrenci Birliği bulunmaktadır. Her ne kadar sayısal olarak örgütsüz gençlikten az da olsa gençlik örgütleri meydanlardaki ve sokaklardaki çatışmalarda, gençlik arasındaki başarılı ajitasyonlarıyla kitleleri sokakta tutmayı başararak devrimin başarıya ulaşmasını sağladılar. Burada facebook, twitter gibi sosyal paylaşım sitelerinin gençliğin iletişimde bir kolaylık sağlaması yok değildi, fakat gençliğin sokaklarda olmasını sağlayan en

önemli şey gençlik örgütlerinin yaptıkları propaganda ve ajitasyon çalışmalarıydı. Öyle ki Burgiba Caddesi politik tartışmaların yapıldığı, duvarlar resim ve karikatürlerin çizildiği bir devrim caddesine dönüştürülmüştü. Ve bu ajitasyon ile propaganda devrimin kültürüyle birleşip gençliğin isteklerini dile getirince, facebook, twitter vs. sitelere sadece olayları yansıtmak düşmüştü.

Ve Mısır...

...
Beşikler vermiş nuh'a,
Salıncaklar, hamaklar,
Havva ana'n dünkü çocuk sayılır,
Anadoluyum ben,
Taniyor musun?
...

En az Anadolu coğrafyası kadar zengin bir tarihe sahip Nil'in olanca cömertliğiyle beslediği Mısır coğrafyası. Kleopatra'dan, Sezar ve Antonius'lara, Ramses'ten Mübarek'e çeşitli firavunlara boyun eğse de Ra'nın çocukları her zaman olduğu gibi 25 Ocak'ta da başlarındaki zalimi fırlatıp tarihin çöplüğüne atmak için ayağa kalktılar!

Mısır ve Firavunları

Mısır, gerek jeopolitik önemi gerekse tarihsel ve kültürel geçmişiyle Arap coğrafyasının belki de en önemli ülkesi. İngiliz egemenliğinden 1922 yılında, Mısır Krallığından da 1952 yılında kurtularak cumhuriyete kavuşan Mısırlılar, Abdülnasır dönemiyle Ortadoğu coğrafyasında ve ülkelerinde devrimci ilerlemeler sağlamışlardır. Fakat Abdülnasır sonrasında Enver Sedat ve Hüsnü Mübarek dönemleriyle birlikte Mısır'ın yeni firavunları Ortadoğu ve Arap coğrafyasına sırtını dönerek ABD'ye yüzünü çevirmiştir. Böylece başta Filistin sorunu olmak üzere Ortadoğu'daki birçok sorunun çözülmesine

engel olmakla birlikte yeni sorunların da yaratılmasına neden olmuşlardır. Ülke içerisinde de uyguladıkları neoliberal politikalarla Mısırlıları işsizliğe, yoksulluğa ve açlığa mahkûm etmişlerdir.

Tunus devriminin de etkisiyle Mısırlılar işsizliğe, yoksulluğa ve açlığa yeter demek için meydanlara, sokaklara döküldüler ve başkentteki Tahrir Meydanı'nı zapt ettiler. Fakat Mübarek'in kolluk güçlerinin mermileri, gazları ve coplarıyla müdahaleleri gecikmedi. Yine de ertesi günlerde halk ısrarla ve dirençle meydanları ve sokakları doldurmaya devam ettiler ve mücadelelerinin Firavun defoluncaya kadar devam edeceğini bildirerek Tahrir Meydanı'na çadırlar kurdular ve "Hürriyet"lerini (Tahrir Türkçe'de Hürriyet anlamına gelmektedir) kazanacakları meydanı dayanışma, özgürlük meydanı yaptılar. Nitekim mücadele ilk kazanımlarını vererek Mübarek önce hükümeti değiştirdi, sonra da Eylül'de aday olmayacağını belirterek muhalefet temsilcilerini (Muhammed El Baradei, Müslüman Kardeşler gibi) diyalog için çağırdı. Fakat meydanadaki halkın Mübarek gitmeden hiçbir şekilde görüşmeleri kabul etmeyeceklerini bildirmeleri üzerine muhalefet temsilcileri görüşmelerden çekildiler. Keza bu sırada Mübarek'le halkın arasında duran ordu ise her ne kadar başta silahları ve tankları olmak üzere ABD tarafından beslenip, Mübarek tarafından sırtı sıvazlansa da halkın bu duruşuna karşı bir şey yapmadı. (Bu biraz, ordunun kendisini sistemin istikbalinin tehlikeye girmesi halinde devreye girecek "son temiz kale" olarak saklamasıyla da ilgiliydi.) Nitekim başta İskenderiye olmak üzere diğer Mısır kentlerinde de gösterilerin başlamasıyla Mübarek 11 Şubat'ta istifa etti.

Yine İşsizlik, Yine Yoksulluk ve Yine Baskı

Tunus'ta da olduğu gibi Mısır'da da gençlerin en büyük sorunu işsizlik. Son on beş yılda neoliberal politikaların uygulanmasıyla işsizlik oranı gençlikte %20'lerin üzerine çıktı. Tıpkı Tunus'ta olduğu gibi kendi ülkelerinde değil, yurtdışında görüyorlardı geleceklerini. Yine uygulanan neoliberal politikalar sonucunda yüksek öğrenim paralı hale gelmiş, devlet üniversitelerinde okuma şansı bulan gençler okul dışında çalışmak zorunda kalmışlardır. Fakat sınıf farklılıkları burada da or-

taya çıkmış, zengin ailelerin çocukları özel üniversitelerde okuma fırsatı bulmuşlardır. Ayrıca 2010 Temmuz'unda yapılan bir araştırmaya göre devlet üniversitelerinde okuyan öğrencilerin %60'ı eğitimi yetersiz bulmaktadır. Bunlarla birlikte Bin Ali'yi aratmayacak şekilde yüz binleri bulan kolluk kuvvetleri ile ailelerin içine kadar sızan ajanları ile Mübarek baskısı bu sorunların üzerine tuz biber olmuştu. Tunus'ta olduğu gibi gençliğin sorunu aynı: İşsizlik, yoksulluk ve baskı !

6 Nisan, İhvan, DDHH

Mısır gençliğinin örgütlülüğü Tunus gençliğine kıyasla biraz daha iyi durumda gibi gözükse de burada da devrimin öncüsü olan gençliğin büyük çoğunluğu örgütsüz. Devrime katılan örgütlerden önde gelenleri şunlardır:

6 Nisan Gençlik Hareketi: İsmi 6 Nisan 2008'de Mahalla Al-Kubra'da yapılan işçi greviden alan örgüt ayaklanma sırasında oldukça militan bir rol oynamış ve gençlik örgütlerinin içinde en fazla öne çıkan olmuştur. Hareket ayaklanma sırasında önder kadrolarını seçimle seçmiş, el bildirileri dağıtmış, birçok kentte bilgilendirme ve propaganda çalışmalarında bulunmuştur.

İhvan Gençliği: Ülkenin en büyük muhalefet gücü olan Müslüman Kardeşler'in gençliği olan hareket, her ne kadar ayaklanmanın başlangıcında Müslüman Kardeşler gibi ne yapacağını bilememiş olsa da sonradan yaptıkları cemaat organizasyonları ile gösterilere destek vermeye başladı.

Değişim için Demokratik Halk Hareketi: Sol güçlerin gençliği içerisinde en kitlesel olan örgüt olan hareket kitlelere devrimci bir bilinç kazandırmak için mücadeleye devam ediyor.

Başta Tunus ve Mısır gençliği olmak üzere bütün Arap gençliği ayakta. İşsizliğe, yoksulluğa, baskıya, geleceksizliğe karşı mücadele ediyorlar. Bu mücadelelerinde her şeyi yeniden öğreniyorlar, öğretiyorlar. Attıkları her mütevazı adımın, ertesinden büyük bir dalgaya dönüşebileceğinin bilincinde kol kola, omuz omuza yürüyorlar ve bizleri de bu kavgada yanlarında olmaya seslerine seslerimizi katmalarını istiyorlar. Korkumuzdan başka kaybedeceğimiz bir şey yok, kazanacağımız adil, eşit ve güzel bir dünya var !

En az Anadolu coğrafyası kadar zengin bir tarihe sahip Nil'in olanca cömertliğiyle beslediği Mısır coğrafyası. Kleopatra'dan, Sezar ve Antonius'lara, Ramses'ten Mübarek'e çeşitli firavunlara boyun eğse de Ra'nın çocukları her zaman olduğu gibi 25 Ocak'ta da başlarındaki zalimi fırlatıp tarihin çöplüğüne atmak için ayağa kalktılar !

mart 2011

Teknik Eğitimde İşçileşme Sürüyor...

Beyaz Yakalar

Maviye Boyanıyor!

Mesleki ve Teknik Eğitim, Türkiye’de yıllardır, sanayiye işçi yetiştirmek için motor güç olmuştur. Ancak bu yıl, 4 üniversitede pilot uygulama olarak Teknoloji Fakültelerinin açılması ile bu durum yeni bir boyut kazanmıştır.

aydın ekiz

AKP iktidara geldiği günden beri meslek liselerine özel bir ilgi göstermekte. Aslında bütün gerçekleştiren Y. Z. Özcan döneminde YÖK’ün yayınladığı strateji raporunda yer alan üniversitenin üçüncü kaynağı olan “Sanayi” ayağını örme adımlarıdır.

Mesleki ve Teknik Eğitim, Türkiye’de yıllardır, sanayiye işçi yetiştirmek için motor güç olmuştur. Ancak bu yıl, 4 üniversitede pilot uygulama olarak Teknoloji Fakültelerinin açılması ile bu durum yeni bir boyut kazanmıştır. Bunlar, daha önce Teknik Eğitim Fakülteleri(TEF) olarak kuruluyordu. YÖK’ün 19.08.1991 tarihli ve 91.30.905 sayılı kararında TEF mezunları Teknik Öğretmen sıfatıyla mezun olmaktadır. Ancak 657’ye tabi hizmetler sınıfında, kamuda; Teknik Öğretmen diye bir kadro olmadığından YÖK tarafından verilen bu unvanın bir geçerliliği yoktu.

Yıllardır TEF mezunları atanamıyor ve mühendis ile tekniker arasında; arafta kalıyorlardı. Özcan, bir TV kanalındaki röportajında Teknik Öğretmenlerin sadece %3’ünün iş bulabildiğini itiraf etmek zorunda kalmıştı.

40 civarında üniversite açıp diplomalı işsiz yetiştirmekte eline su dökülmeyen AKP, “Hazırda var olan fakülteleri niye kapatsın?” diye çelişkiye de düşmekteyiz. Aslında bu bir çelişki değil, olması gereken bir durumdur. Atanabilen teknik öğ-

retmenler diğer öğretmenliklere göre “hafta da 20 ders daha fazla derse girmekte” ve “1/9’dan değil de 1/8 memuriyet basamağından mesleğe başlamaktadır”. Bu ayrıcalıklar, sermayenin işine gelmiyordu. Bu fakülteleri kapatarak ‘bir taşla birkaç kuş’ olayını kısmen gerçekleştiriyordu. Bir elin parmağını geçmeyecek sayıda ataması yapılan teknik öğretmenler için, ayrıcalıklar da artık bir anlam ifade etmiyor.

Peki, Teknik Öğretmen ihtiyacı nasıl karşılanacak? Teknoloji Fakülteleri burada devreye giriyor. Fen-Edebiyat Fakültelerindeki uygulamanın bir benzeri gözümüze çarpıyor. Teknoloji Mühendisleri 4 yıllık lisans eğitiminden sonra formasyon eğitimine başvurup Teknik Öğretmen sıfatı kazanabilecek.

Teknoloji Fakültelerinin İşlevi

“Teknoloji Fakülteleri niye kuruldu?”, “Farklı fakültelerden neden aynı unvana sahip mezunlar oluyor?” gibi soruların cevabı işleyişe baktığımız zaman çok zor değil. Mühendis denilince akla, diğer birkaç meslekle beraber, beyaz yakalılar gelmektedir. Teknoloji Fakülteleri öğrencileri, öğrencilikten başlayan ve iş hayatında yoğunlaşan bir işçileşme ve sömürüye maruz kalmaktadır. Staj sömürüsü bu alanda - başka alanlara kıyasla-daha net görülmektedir.

Özcan, yine bir röportajında, asıl amaçlarını şu şekilde dile getirmiştir: “Teknoloji Mühendisleri planlama ve dizayn işiyle uğraşan mühendislerden farklı olarak bizzat işçilerle, üretimin başında işçilerle birlikte fabrikalarda, işyerlerinde çalışacak insanlar olacak. Dizayn ve planlama yapacak mühendislere ihtiyacımız var ama ülkemizde bunu yapan iyi üniversiteler var(örneklen-diriyor). Bunlara ihtiyacımız yok. Bizim asıl ihtiyacımız olan şey işin yürütülmesinde üretimse üretim, başka bir işse bu işi yapacak elemanlardır.” Bu cümleler sermayenin ne yapmak istediğini bize çok güzel özetliyor.

Meslek lisesi öğrencilerinin 4 yıl lise, 4-5 yıl üniversite eğitimi sonunda işsiz kalmasının çözümünü sermaye, “Size mavi gömlek giydirmeyi düşünüyorum!” demekle buldu.

Sermayenin gözünü diktiği mesleki ve teknik eğitim, YÖK’ün ve Bologna Sürecinin üniversiteye uyguladığı dönüşümün en net görüldüğü alanlardır. Bu iş bununla sınırlı kalmıyor; Torba Yasa ile öğrencilerin stajlarda aldığı 3 kuruş paraya da göz dikiliyor. Gönüllü stajyerlik uygulamasıyla öğrencilere kayıtsız çalışma koşulları zorla kabul ettirmeye çalışılıyor. Böylece sosyal güvence ve sendikal haklarından bahsetmek olanaksız hale getiriliyor. 300000 atanamayan öğretmenin dörtte biri olan teknik öğretmenlerin elinin tersiyle itilmekte, görmezden gelinmektedir. Mühendislik ile aynı müfredattan sorumlu tutulup Türkiye’de ve Dünyada karşılığı olmayan bir unvana sahip olup oldukça uzun süredir atama bekleyen 70000 teknik öğretmenin okullarını da kapatarak boşluğa düşürmek hangi akla hizmet etmektedir.

“Dizayn ve planlama yapacak mühendislere ihtiyacımız var ama ülkemizde bunu yapan iyi üniversiteler var. Bunlara ihtiyacımız yok. Bizim asıl ihtiyacımız olan şey işin yürütülmesinde üretimse üretim, başka bir işse bu işi yapacak elemanlardır.”

06

özgürlükçü gençlik

Kazandığımız Mevzilerde Kalıcılışmak İçin

Liseli Faaliyetinde

Derinleşelim!

Pratiğimize bütünsel olarak bakıldığında liselilerin taleplerini ve gündemlerini kitlesel bir biçimde dile getirme konusunda belli bir eşğin üstünde olduğumuzu ifade etmek mümkün. Önümüzdeki dönem bir liseli örgütünün kendisine has yanlarının neler olabileceği konusunda daha da derinleşeceğimiz bir dönem olacaktır.

davut aşkar

Kurulduğundan bu yana özgürlük sınırlarını zorlayarak, kaleme aldığı, sorguladığı, eleştirdiği ve reddettiği gerçekleri değiştirmek için mücadele etmeyi ve örgütlenmeyi önüne koyan Liseli Kıvılcım, zaman içerisinde bu sürecin vazgeçilmez bir unsuru haline gelmiştir.

Önüne koyduğu hedefleri adım adım gerçekleştiren Liseli Kıvılcım, kısa zamanda: Adana, Hatay, Mersin, İzmir, İstanbul, Samsun, Bolu ve Bursa'da örgütlenerek, bu illerde Demokratik ve Özgür Lise şiarıyla aktif bir şekilde faaliyet yürütmektedir.

Liseli Kıvılcım, geçtiğimiz dönem birçok etkinlik ve eylemlilik içerisinde yer almıştır.

Neler Yaptık?

30 Mart'ta Devrimci Gençlik Önderlerinden Mahir Çayan'ın ve 9 arkadaşının Kızılderde ve Arap Halkının yiğitçisi Mehmet Latifeci'nin Samandağ'da katledilişinin yıl dönümünde, onların yolunun takipçisi olarak alanlardaydı.

İşçilerin ve emekçilerin mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs'ta başta Taksim Meydanı olmak üzere bütün 1 Mayıs alanlarında pankartlarıyla ve bayraklarıyla, işçilerle omuz omuzaydı. Yakın zamanda gündemde olan "Torba Yasası" için kendisi Ankara'da olsun, bulunduğu yerelerde olsun alanlara, işçilerle, emekçilerle ve sendikacılarla yürüyerek, onlarla haykırarak göstermiştir.

6 Mayıs'ta Devrimci Gençliğin Önder

İsimlerinden Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan'ın idam edilmişinin 38. yılında, Liseli Kıvılcım Denizlerden aldığı mücadele ve isyan bayrağı ile, kendisini en iyi şekilde alanlarda ifade etmiştir.

"Sınavlar Kalksın, Yaşama Zaman Kalsın" şiarıyla, geleceksizleştirme politikasının bir parçası olan sınavları (LYS, YGS, KPSS...) kınamak için her ilde sokaklardaydı. Liseli Kıvılcım bu gidişe "Dur!" diyerek sınavlarda elenmek, ders hane ve okullarda sömürülmek değil, yetenekleriyle geliştirilmek istediklerini alanlarda haykırıştır. Son olarak 1. Dönem'in sonunda "Karneleri Yakıyoruz" başlığı altında yerelerde eş zamanlı yapmış olduğu karne yakma eylemlerinde "Söylecek Sözünün, Değiştirecek Gücünün" olduğunu göstermiş ve toplumun dikkatini bu yöne çekmiştir.

Her yaz düzenlenen Özgürlükçü Gençlik Dernekleri Yaz Kampı'na bu yıl Liseli Kıvılcım kendi programıyla katılmıştır. Liseli Kıvılcım, kendi atölyesinde ülkenin dört bir yanından gelen LK'lılarla sorunlarını konuşup, daha ortak nasıl davranabileceklerine ilişkin kararlar almış ve bundan sonra daha bilinçli ve daha örgütlü olmayı önlerine hedef olarak koymuştur...

Hatay Samandağ ve Adana Karşıyaka Halk Festivallerinde, Liseli Kıvılcım kendi etkinliklerini düzenleyerek, kendi stantlarını açarak, coşkunu alanlara taşımıştır...

Ekim ayında kaybettiğimiz Devrimci Önderlerimizden Dr. Hikmet Kıvılcımlı, Ernesto Che Guevara ve Necdet Adalıyı

anma etkinlik ve eylemlerinde yine salonları ve sokakları doldurmuştur ...

Önümüzdeki Dönem

Kendi iradesiyle, bölgesel ve merkezi toplantılar alan Liseli Kıvılcım, bu toplantılarda daha da ilerilere sıçramak için kendilerine örgütsel taktikler belirlemiştir. Liseli Kıvılcım örgütsel işleyişine yönelik aksaklıkları aşarak bunun da ötesinde mücadelenin sürekliliğini sağlayıcı bir kadro politikasını hayata geçirme noktasında daha somut ve daha ciddi adımlar atmayı önüne bir hedef olarak koymuştur.

Pratiğimize bütünsel olarak bakıldığında liselilerin taleplerini ve gündemlerini kitlesel bir biçimde dile getirme konusunda belli bir eşğin üstünde olduğumuzu ifade etmek mümkün. Önümüzdeki dönem bir liseli örgütünün kendisine has yanlarının neler olabileceği konusunda daha da derinleşeceğimiz bir dönem olacaktır.

Rutin olarak yürüttüğümüz dergi, bülten, sticker gibi faaliyetlerin yanında liseli kurultaylarını gündemine alma, "Nasıl bir liseli faaliyeti?" sorusunun da kapısını aralayacak "Nasıl bir lise istiyoruz?" sorusuna daha etkin cevap aranması ve bunun bir ürüne dönüştürülmesi önümüzdeki dönem temel hedeflerimiz olacaktır. Liselilerin demokratik talepleri kadar ekonomik taleplerini de ele alarak kayıt paralarına karşı mücadele, kantin boykotları gibi faaliyetlerin planlamasını da önümüzdeki süreçte ele almak gerekiyor

mart 2011

8 Mart Dünya Kadınlar Günü'nde alanlara daha güçlü çıkıp, bizi kocaya, babaya mahkum etmeye çalışan, bizim emeğimizi yok sayan, erkek egemen sistem ve onun bu dönemdeki ürünü olan "Torba Yasa"ya karşı itirazımız olduğunu haykıralım!

8

Mart Dünya Kadınlar Günü için sokağa çıkmaya hazırladığımız şu günlerde, medyada kadın istihdamı için çok şey vaat ediyormuş gibi görünen, aslında sadece sermayenin ve erkek egemen sistemin çıkarlarını gözeterek hazırlanan, tasarı olmaktan çıkan "Torba Yasa" meclisten geçti ve cumhurbaşkanı tarafından da onandı. Kapitalizm ve patriarkayı güldürürken "Torba Yasa" gerçekte biz kadınlara neler getiriyor?

Yasanın gerekçesinde Türkiye'nin "uluslararası karşılaştırmalarda sorunlu bir konumda olduğu" ve bu yüzden kadın istihdamını arttırmanın hedeflendiği açıkça belirtilmiş fakat bu istihdam arttırma yöntemi esnek, güvencesiz, kurlsız çalışma biçimlerini kayıt altına almak olmuştur. Kadınların ev içi emeğini yok sayarak hazırlanan bu tasarı, "çağrı üzerine çalışma, uzaktan çalışma ve evden çalışmayı" yasalaştırarak hem kadınların ev içindeki bakım görevlerini yerine getirmelerini hem de kadınların ev içine hapsetmenin yolunu böyle bulmuştu. Ama hesaplar tutmadı. Yapılan eylemler sonucunda esneklikle ilgili, uzaktan ve evden çalışma, denkleştirme ve deneme süreleri ile ilgili düzenlemeler geri çekildi. Bu şüphesiz alanlarda verilen mücadelenin bir kazanımıdır.

Kadınları aileye, kocaya ve babaya mahkum eden "Torba Yasa" kadın istihdamını arttırmayı bir de şu şekilde önüne koymuş: koltuk sahiplerine düşen prim hisselerinin, kendi sigorta fonundan değil de çalışanların işsiz kaldıklarında garantileri olan işsizlik sigorta fonundan ödenmesi uygun görülüyor. İşe alımda eşdeğer işe ücret ve pozitif ayrımcılığın zerresini içerisinde bulundurmeyen yasa, üstüne üstlük kadınların düşük ücret almasının ve işsiz kalmasının önünü açıyor. Bunun yanında teşvik önlemlerinden yararlanacaklarda mesleki yeterlik belgesi aranıyor. Bu da para ve zaman sıkıntısı olan kadınların bu düzenlemeden yararlanamayacakları anlamına geliyor.

Kadın istihdamının fazla olduğu part-time işlerde eksik günlerin primlerini ödeye-

8 Mart yangını sönmüyor!

Torba Yasa Kadın Emeğine Saldırıyor!

bilme, kamuoyunda fırsat gibi gösterilmeye çalışılan fakat altında yine ev içi emeğinin göz ardı edildiği başka bir madde. Hem eksik günler için ev içindeki ücretsiz emeğin yok sayılarak hem de bu eksik günlerin tamamlanma aşamasındaki emekleri göz ardı edilerek bir borçlandırma söz konusu.

Yasada, memurların kamu yararı ve hizmet gerekleri sebebiyle ihtiyaç duyulması halinde kurumlarınca Devlet Personel Başkanlığının uygun görüşü alınarak diğer kamu kurum ve kuruluşlarında altı aya kadar geçici süreli olarak görevlendirilebileceği ve kimi kamu kuruluşlarındaki ihtiyaç fazlası işçilerin onaylamasıyla yeni bir iş yerinde, özlük hakları da sıfırlanarak işe başlatılabileceğine dair bir madde yer alıyor. Çalışanlara yeni görevlerine başlamak için beş gün süre tanınıyor. Beş gün içerisinde görevlerine başlayamayan işçiler işsiz kalma tehdidi ile karşı karşıya. "İhtiyaç fazlası işçi" dediğimiz sınıfa kadınlar işyerlerindeki ikincil konumlara atılmalarından ötürü girebiliyorlar. Kadınların ev içindeki karşılıksız emeğini göz ardı eden bu madde görevli veya sürgün olarak gittikleri yeni yerlerde kadınların, ev içindeki devredemediği karşılıksız hizmetleri dolayısıyla sıkıntıya yol açıyor.

Yasa kız çocuklarını yeniden bakılmakla yükümlü olarak tanımlarken, kadınların sağlık hizmetlerinden yararlanma hakkını aileye, kocaya, babaya bağlıyor. Fakat esnek işlerde çalışan kadınlar kocalarının, babalarının sağlık güvencelerinden yararlanmadığı gibi çalışmadıkları günlerin genel sağlık sigortası primini ödemek zorunda kalıyor.

AKP hükümetinin meclisten geçirerek yasalastırdığı, şimdi Cumhurbaşkanı'nın onadığı yasa emekçilerin, halkın mücadelesi ile "denkleştirme", "deneme süresinin uzatılması" ve "uzaktan ve evden çalışma" maddeleri geri çekildiyse de "Torba Yasa" esas özünden pek bir şey kaybetmedi. Kadınlar yine cinsiyetçi istihdam politikaları ile karşılaşacak, yine kadının ev içindeki ücretsiz emeği yok sayılacak.

8 Mart Dünya Kadınlar Günü'nde alanlara daha güçlü çıkıp, bizi kocaya, babaya mahkum etmeye çalışan, bizim emeğimizi yok sayan, erkek egemen sistem ve onun bu dönemdeki ürünü olan "Torba Yasa" gibi tüm saldırılara karşı dimdik ayakta olduğumuzu ve mücadelemizi sürdürdüğümüzü haykıracağız!

Yasa kız çocuklarını yeniden bakılmakla yükümlü olarak tanımlarken, kadınların sağlık hizmetlerinden yararlanma hakkını aileye, kocaya, babaya bağlıyor. Fakat esnek işlerde çalışan kadınlar kocalarının, babalarının sağlık güvencelerinden yararlanmadığı gibi çalışmadıkları günlerin genel sağlık sigortası primini ödemek zorunda kalıyor.

juliana gözen

08

özgürlükçü gençlik

Kadınların

Mücadele Direniş ve

Dayanışma Günü

8 Mart

seçil içcan

1

789'da Fransa'da ekmek ayaklanması bir kız çocuğunun davul çalmasıyla büyük bir kadın kitlesini peşinden sürüklemesiyle başladı. 1845'de çalışma haftasının 6 güne, çalışma saatinin 10 saate indirilmesi talebi ile Pensilvanya'daki iplik fabrikasında çalışan 1500 kadın işçi greve çıktı. İngiltere'de 1909'da cezaevlerinde açlık grevine başlayan kadınlar ilk açlık grevcileriydi.

Peki 8 Mart Dünya Kadınlar Günü'nü nasıl kazandık?

"Hayatın Olduğu Yerde Savaşmak İstiyorum"

8 Mart 1857'de Chicago'lu kadınlar daha iyi iş koşullarının mücadelesi için birleştiler. İstekleri 15-16 saatlik iş günlerinin 10 saate indirilmesi, daha iyi iş şartları ve daha iyi ücretti. Bu haklı ve onurlu kadın hareketi Amerika'nın Chicago kentinde on binlerce kadını harekete geçirdi. Bu grev zor kullanılarak bastırıldı. Çıkan olaylarda birçok kadın hayatını kaybetti, birçoğu da tutuklandı. Aradan 50 yıl geçtikten sonra 8 Mart 1908'de yine Chicago'da yürüyüşe geçtiler. 50 yıl önceki isteklerine yenilerini de eklediler; 8 saatlik iş günü, oy hakkı ve çocuk emeği ile ilgili yasa gibi... Bedenlerini pervasızca sömüren vahşi kapitalizme karşı bedenlerini siper ederek direndiler. Grev yaptıkları fabrikada yangın çıkarıldı, yangından kaçabilenleri polis vurdu ve 140 kadın katledildi, birçoğu da tutuklandı.

1910'da Kopenhag'da 2. Enternasyonal yıllık toplantısı öncesinde bir araya gelen Uluslararası Sosyalist Kadınlar Kongresi'nde, Alman Sosyal Demokrat Partisi delegesi Clara Zetkin tarafından 8 Martın "Dünya Kadınlar Günü" olarak kutlanması

8 Mart Dünya Kadınlar Günü'nün tarihselliği ile kadın hareketinin geçmişinin mücadele ve kazanımlarına baktığımızda görüyoruz ki, 8 Mart sadece "bir gün" değildir.

önerildi ve kabul edildi. O gün 8 Mart Dünya Kadınların Günü oldu ve Clara Zetkin gibi güçlü bir sosyalist feministin, yaşamını sosyalizme ve kadınların kurtuluşuna adanmış bu özgürlükçünün etkisi günümüze değin uzanıp geldi. Clara Zetkin'den aldığımız sosyalist kadın tarihinin deneyimleri bize bugün sosyalist harekette ve karma örgütlerde sosyalist feminizmi yaygınlaştırmamız gerektiğini işaret ediyor.

Bu 8 Mart'ta Daha Güçlü Alanlara

8 Mart Dünya Kadınlar Günü'nün tarihselliği ile kadın hareketinin geçmişinin mücadele ve kazanımlarına baktığımızda görüyoruz ki, 8 Mart sadece "bir gün" değildir. Yüzyıllardır özgürleşme yolunda büyük bedeller ödeyen kadınların onurlu mücadelesinin simgeleşmiş günüdür ve biz kadınlar bu yıl mücadele ve direniş gününde yine patriarkal kapitalizme karşı "Vardık, Varız, Varolacağız!" şiarımızla, kadın dayanışması ve kadın mücadelesini yükseltme bilinciyle alanlarda olacağız.

Kadın cinayetlerinin "namus" ve "töre" kavramları üzerinden meşrulaştırıldığı ve buna bağlı olarak ciddi artış gösterdiği bir dönemden geçerken bu yılda 8

Mart'ta haksız tahrik indirimi uygulayarak kadın katillerini koruyan erkek devletin karşısında, alanlarda kadın cinayetlerinin politik olduğunun vurgusuyla "Kadın Cinayetlerine İsyandır!" diyoruz.

Neo-liberal politikaların emek sömürsünü olabildiğince artırdığı, esnekleşme, enformelleşme, sendikasılaşma, özelleştirme yoluyla sınıf kazanımlarının geri alınmaya çalışıldığı bu dönemde kadın emeği sigortasız, güvencesiz, sendikası çalıştırma koşullarına bağlı olarak daha fazla sömürülüyorken bu yılda 8 martta "Emeğime, Bedenime Dokunma!" diyoruz.

Hayatlarının her alanında Kürt ve kadın olmaktan dolayı ayrımcılığa ve baskılara maruz kalan ve verdikleri mücadeleler ile Kürdistan'da toplumsal dönüşümün öncüsü olan, militarizm ve erkek egemenliğinin iktidar kardeşliğinden en çok nasibini alan Kürt kadınlarıyla birlikte bu yılda 8 Mart'ta "Kadınlar Barış İstiyor!" diyoruz.

Ve ev emekçisi kadınlarla görünmeyen emeğin sesini yükselterek ve üniversiteli kadınlarla eğitimdeki cinsiyetçi uygulamalara son diyerek ve lgbtt bireylerle eşcinsellerin var olduğunu haykırarak ve Dünya kadınlarıyla ve Clara Zetkin'in çağrısıyla bu 8 Mart'ta daha güçlü alana: "Uyanın, harekete geçin, savaşın! Bugünkü büyük tarihi durum sizleri çaresiz bulmasın. Dünyün bilinmeyen binlerce köle kadınları bugünün savaşçıları meydana çıkın ve ileri yürüyün."

Yüzyıllardır özgürleşme yolunda büyük bedeller ödeyen kadınların onurlu mücadelesinin simgeleşmiş günüdür ve biz kadınlar bu yıl mücadele ve direniş gününde yine patriarkal kapitalizme karşı "Vardık, Varız, Varolacağız!" şiarımızla, kadın dayanışması ve kadın mücadelesini yükseltme bilinciyle alanlarda olacağız.

mart 2011

nidal kar - firat can kalyon*

Yeniden Kuruluş

Gençlik Üzerine

Bulduğumuz her ilde yeniden kuruluşu tartışmak, -tartışıp kabuklarımıza çekilmek yerine- giderek daha fazla sokaklarda "birlikte" olmalıyız.

Sovyetler Birliği'nin çöküşüyle beraber, güncel bir seçenек olmaktan uzaklaşan sosyalizmin, tarihsel ve doğal sınırlarına hızla yaklaşmakta olan kapitalizm karşısında yeniden tartışıldığı, karşıt kutup olarak inşasının olanaklarının arandığı, geleneklerin ve örgütsel ayrılıkların sorgulandığı bir zamandan geçiyoruz. Tarih, devrimin biricik öncü gücü olarak proleteriyadan başka bir sınıfa işaret etmiyor. Ama; emeğine ve bedenine sahip çıkan kadınlar, etnik kimliğine ve yaşam kültürüne sahip çıkan azınlıklar, doğanın yok oluşunun insan soyunun yok oluşu anlamına geldiğini haykıran ekolojistler, tüm cinsel kimliklerin özgürleşmesini isteyen homofobi karşıtları, kentsel dönüşüm projeleriyle yaşam alanlarının işgaline isyan eden yoksullar ve bunlar gibi farklı yollardan akıp giden mücadelelerle sisteme karşı gelişen her eylem, devrimci mücadelenin, insana ait tüm renkleri özümseyerek ilerlemesi gerektiğini gösteriyor. Her biri, anti-kapitalist mücadelenin bir parçası olan bu hareketleri, sınıf mücadelesinin bileşenleri haline getirecek bir sosyalizm anlayışını ve bu anlayışı hayata geçirecek bir işçi sınıfı partisini kurmak, sosyalist hareketinin kaçınılmaz görevlerinden biri olarak karşımızda duruyor. Bu zorlu görev, elbette, sadece sosyalist çevrelerin bir araya gelmesiyle gerçekleştirilmesi mümkün olmayan bir görevdir. Ancak, devrimci bir işçi sınıfı

partisini kurmayı hedefleyen ve içinde bulunduğumuz dünya-tarihsel durumunun yarattığı koşullara uygun bir örgüt kurmak, yeniden kuruluşun başlıca görevlerindedir. Bu görevi taşımak ve pratiğe uygulamakla yükümlü olan en dinamik güçler ise, yeniden kuruluşun muhatap yapıların gençlik örgütlenmeleridir.

Sosyalist Birlik Hareketi, Sosyalist Demokrasi Partisi, Sosyalist Gelecek Parti Hareketi, Sosyalist Parti ve Toplumsal Özgürlük Platformu'nun, sosyalist hareketin yeniden kuruluşu doğrultusunda başlattıkları yürüyüşte gençler olarak iki öncelikli görevimiz var: Yeniden kuruluşu, ortak pratik faaliyetlerle eyleme geçirmek ve yerelerde 'nasıl bir gençlik örgütü' sorusuna yanıt olacak bir tartışmalar zinciri başlatmak. Bunlar, yeniden kuruluş sürecinin bilgi ve tecrübesinin -teorik ve pratik olarak- gençler içinde eşit ve sağlıklı bir biçimde dolaşımını sağlamak adına oldukça önemli. Bulduğumuz her ilde yeniden kuruluşu tartışmak, -tartışıp kabuklarımıza çekilmek yerine- giderek daha fazla sokaklarda "birlikte" olmalıyız.

Farklılıklarımızla Birarada Olabilmek için: "Çoğulculuk"

Bu süreçte devamlı karşılaşacağımız ve sürecin doğasında var olan bir gerçeklik ise farklılıklarımız olacak. İçine girdiği-

miz her politik tartışma sürecinde doğal fikir ayrılıklarıyla karşılaşabiliriz. Bu meseleye, -alışılageldiği gibi- tartışmanın karşıt bir kutbu olarak değil, "ortaklaşma" anlayışından hareketle yaklaşmalıyız. Üstelik bu farklılıkların her zaman örgütsel düzeyde değil, bireysel farklılıklar da olabileceğini unutmamak gerek. Çünkü tariflediğimiz ortaklaşma süreci, örgütlerin hukukuna değil, birey hukukuna dayalı bir tartışma sürecine işaret ediyor.

Çoğulculuk anlayışı, kurulacak partinin, en az duraklamayla örgütlenmesi ve alınan kararların tüm bireyler tarafından sahiplenilmesi için en önemli dayanağımız olacak. Umduğumuz diri, atılgan ve geniş tabanlı gençlik örgütünün temelinde bu yattıyor.

Gençler olarak iki öncelikli görevimiz var: Yeniden kuruluşu, ortak pratik faaliyetlerle eyleme geçirmek ve yerelerde 'nasıl bir gençlik örgütü' sorusuna yanıt olacak bir tartışmalar zinciri başlatmak.

mart 2011

Şurası görülmelidir ki, sendika iradi çabalardan öte, birçok tarihsel ve güncel faktörün canlı ilişkileneşinin yarattığı bir somut durumun, bu yeni verili an'ın yarattığı rüzgârdan hasbel kader payına düşeni almaktan pek de öteye gidememiştir.

Gençlik Hareketinde Yeni Dönem ve Genç Sen

yığıthan kavukçu

Dergimizin Ekim 2010 tarihli 10. sayısında yer alan "Gençliğin Umudu Genç-Sen Olacak" başlıklı yazıda, sendikanın o dönemki görünümünü tasvir edebilmek için "dura kalka ilerlediği halde birçok yerinden dumanlar çıkan eski bir arabayı andırdığını" yazmıştık. Ne yazık ki aradan geçen aylardan sonra manzaranın daha iyi olduğunu söylemek mümkün değil, aksine sendikanın daha yıpranmış bir durumda olduğunu kabul etmek zorundayız.

Tam da öğrenci hareketinin gündemde sıkça yer almaya başladığı, Genç-Sen'in kamuoyundaki görünürlüğünün arttığı bir süreci takiben yapmakta olduğumuz bu değerlendirme yanlış mıdır, yoksa manipülatif midir? Eğer gerçeklerin yüzeyin altında yatan dinamiklerin hareketini kavramadan anlamayacağını düşünüyorsak -ki öyle- iki soruya da cevabımız net : "hayır!".

Şurası görülmelidir ki, sendika iradi çabalardan öte, birçok tarihsel ve güncel faktörün canlı ilişkileneşinin yarattığı bir somut durumun, bu yeni verili an'ın yarattığı rüzgârdan hasbel kader payına düşeni almaktan pek de öteye gidememiştir. Dönemin imkânları şimdiye kadar heba edilmiş, sendikanın barındırdığı sıçrama potansiyelini açığa çıkaracak hamleler geliştirilmekte yetersiz kalmıştır. Sendikanın mevcut yönelimleri ile yol yürüdüğü müddetçe

kazanılmış mevzilerinde de tutunamayacağı ve dışarıya verdiği "işleyen" görüntüsünü daha çok sürdüremeyeceği aşikâr.

İçinden geçtiğimiz dönemde dar pratikçi bir yaklaşım sendikanın merkezi politikasına ağırlığını koymuştur. Bu politikanın yürütücüsü olan ittifakın, kendi zemini pragmatizmle malul olduğu gibi, sendikanın politikasını da ufuksuz bir yaklaşımla, sadece an'a cevap üretme telaşına düşerek oluşturmakta, hal böyle olunca gündemlerin peşinde salınıp duran Genç-Sen "politikatsız olmanın dayanılmaz hafifliği"ni doyasıya yaşamaktadır.

Bu pusulasız gidişat, 4 Aralık Dolmabahçe eyleminden sonra gelişen süreç boyunca alınan ve alınmayan tüm kararlarda somutlaşmış, TKP'li Öğrenciler, Gençlik Muhalefeti, Emek Gençliği ve Öğrenci Kolektifleri'ne dönük olarak geliştirilen ilkesiz ittifak politika(sızlık)ları ile somutlaşmış, düne kadar gündemin peşine takılarak kendini var etmeye çabalayan sendika, bu sefer de müttefiklerinin(!) peşine takılmak durumunda kalmıştır. Kendisi siyasal konjonktürün kapsamlı bir analizini yapmayan, bu analizden yola çıkarak strateji ve taktik belirlemeyen bir örgüt elbette içine dahil olduğu ittifaklarda tabi olma ilişkisi kurduğu bir pozisyona düşecektir... Sonucun atılıma elverişli bir konjonktür, sarf edilen azımsanamayacak çaba ve yolun sonunda hiçbir güç biriktiremediğini görünce yüzlerde beliren şaşkınlık ifadesinden ibaret olması kaçınılmazdır...

Suya yazılan yazılar ana haber bültenlerinde yanıp sönmüş, ancak kampüslerdeki örgütlenmeye ivme katmanın aracı kılınmamıştır.

İşsizlik ve geleceksizlik temalı çalışmalar örmek, sendikanın önüne bir hedef olarak konulmuş iken ne oldu da bu faaliyete dair elde kalan şey, bugün koca bir sıfır? Konulan hedeflerin, alınan kararların gündemin akışına göre bir anda rafa kaldırılabilirliği bu halin temel sebebi. An'a müdahale etmektense, ona yön vermektense onun akışına kapılıp gitme haline daha güncel bir örnek verebiliriz. Mesela soralım; 4 Aralık'tan sonra faaliyetin ana eksenine "dosya"yı koymak ne derece sağlıklı bir karardı, bu karar ne derece etkili hayata geçirildi? Sahi, gündeme oturduğumuz üzerinden bunca az zaman geçmişken ve henüz bildiğimiz kadarıyla YÖK düzeni de değişmemişken ne oldu bizim meşhur dosyaya? Hakkında bir duyum alanımız var mı? Yoksa dönemsel faaliyetimizin bir numaralı aracı olarak takdim edilen "dosya" sadece eylemlerde kameralara sallayacağımız bir aksesuar olma işlevi mi taşıyordu esasında?

Herhangi bir çabayı, çalışmayı hiçleştirerek bizim siyaset yapma tarzımızın parçası değildir. Aksine öğrenci hareketinin yararına olacağını gördüğümüz her çabayı kendi sarf ettiğimiz emeği sahiplenmişimizden altta kalmayacak bir içtenlikle sahipleniriz. Ancak inatla söylüyoruz ki, bütünlüklü bir yol hattının parçası olmadan, anlık kaygılarla şekillenen çıkışlar iyi

Organlı işleyişin önemsizleştirilmesi ve git gide askıya alınması sendikanın sağlıklı politikalar izlemesine imkân verecek olanakları yok etmiştir. Kolektif aklı hiçe sayan, “ben bilirim” yaklaşımı ne sendikaya ne de öğrenci hareketine fayda getirmez. Ne sendika ne de komünist politik hat günü geçirmeye dönük yaklaşımlarla güçlenmez. Günü kurtardığını sanan yarını bugünden kaybeder.

niyetli dâhi olsa sönümlenerek hiçleşmeye mahkûmdur.

Yanlış Nerede?

Organlı işleyişin önemsizleştirilmesi ve git gide askıya alınması sendikanın sağlıklı politikalar izlemesine imkân verecek olanakları yok etmiştir. Kolektif aklı hiçe sayan, “ben bilirim” yaklaşımı ne sendikaya ne de öğrenci hareketine fayda getirmez. Ne sendika ne de komünist politik hat günü geçirmeye dönük yaklaşımlarla güçlenmez. Günü kurtardığını sanan yarını bugünden kaybeder.

Bilinmelidir ki, ne zaman ki işlevsellikle demokratik işleyiş karşı karşıya olan iki şey imiş gibi lanse edilirse ve aralarında anın ihtiyacı olan sentezi kurma zahmetinden imtina edilirse o örgütte iki sapmadan birine saplanmamak imkânsız hale gelir. O örgütte ya politik tartışmalar “ayak bağı” veya “bürokratism” ilan edilerek fasit bir dairede yüksek tempoda koşmanın övgüsü yapılagelir ya da eylem hiçleştirilerek faaliyet lafazanlığa indirgenir. Şüphe yok ki bugün sendikada yaşanan bu sapsmaların ilkidir. Temsilciler meclisi toplanmayan, şubelerinde ÜYK seçimi yapılmayan, kendi hukukuna itibar etmemesi salık verilen bir örgüt, artık olması iddiasıyla yola çıkılan örgütten farklı bir yere dörmeye gitmektedir ki, biz bu gidişatı kabul etmeyeceğimizi net bir dille ifade etmekte beis görmüyoruz.

Peki ya biz Özgürlükçü Gençler sendikanının mevcut haline yönelttiğimiz eleştirilerin muhatabı değil miyiz? Kesinlikle muhatabıyız. Bilinsin ki çuvaldızı kendimize saklamayı unutma-

dık. Sonbaharda önümüze koyduğumuz sendikayı ayağa kaldırma iddiasının hayata geçirilememesinde birçok nesnel faktörün rol oynadığını söyleyebiliriz. Düşmanın mâlum saldırıları ve startejik ittifaktan öte davranmayı önümüze koyduğumuz dostlarımızla umduğumuz kadar verimli bir ittifak ilişkisinin kurulamamış oluşu bu faktörlerin başlıcalarıdır. Ancak esasında iradi çabaları ihtiyaca cevap verecek düzeyde var etmek ve var olmalarına imkân tanıyacak konsantrasyonu muhafaza ederek gerekli mekanizmaları oluşturmak hususunda eksik kaldığımız aşikâr. Tam da bu yüzden Genç-Sen’in sorumluluğunu her zamankinden daha çok omuzlarımızda hissediyoruz.

Daha hamleci, daha atak olmak zorundayız. Bugün sendikayı üzerinde inşaaya giriştiğimiz temelde yükseltmek her zamankinden daha elzem. Egemenler üniversitelere dönük her saldırıları sırasında öğrenci muhalefetinin mevcut güçsüzlüğünden güç alıyorlar ve meşruiyet alanlarını genişletmek amacıyla gençlik örgütlerini olabildiğince “marjinal” göstermek için ellerinden geleni artlarına koymuyorlar. Önümüzdeki dönemin kampüslerde ve sokaklarda yaşanacak çetin bir mücadeleyi barındıracağından şüphe duymak için hiçbir sebep yok.

Son dönemlerde hızla yeniden tariflenmekte olan siyaseti ve öznelerini, başta, dönüşüm geçiren sermayenin ihtiyaçlarına binaen yeniden yapılanan devleti ve kurumlarını yakından gözlemliyoruz. Şüphesiz ki bu dönüşümün egemenler için bugüne dek eksik kalan ve tamamlanması günden güne acil bir ihtiyaç haline gelen bir ayağını üniversiteler için ön görülen dönüşüm oluşturuyor. Yıllardır TUSİAD ve YÖK arasında

bakımsız olarak planlamalarının yapıldığına ve girizgâh niteliğindeki ilk adımlarının atıldığına şahit olduğumuz, üniversitede yaşanacak köklü değişimlerin arifesindeyiz. AKP’nin seçimlerde elde edeceği olası bir zaferin ardından “şirket üniversite”yi dayatma saldırısına çok da vakit kaybetmeksizin girişeceğini öngörmek zor değil.

Gençliğin militan kitle örgütüne, onun sağlıklı işletilerek doğru politikaları hayata geçirir kılınmasına ve kitlesel olma iddiasını gerçek eylemesine her zamankinden daha çok ihtiyacımız var. Sermayenin okullarımızı içine hapsedmek istediği karanlığı yırtmak ancak böyle mümkün olacak.

Kongre Milattır!

Kongre sürecinin ne kadar ciddiyetle örüleceği, önergelerin şubelerde doygunlukla tartışılıp tartışılmayacağı, şubelerin kongreye giden süreçte ÜYK seçimlerini yapıp yapmayacağı gibi kongre hazırlığına ilişkin kıstaslar ile beraber kongrenin ne düzeyde politikleşeceği ve öğrenci hareketinin dönemsel ihtiyaçlarına ne kadar cevap üretme işlevi göreceği gibi soruların cevapları aynı zamanda içerisinde önümüzdeki dönemde Genç-Sen’in ne derece başarılı olup olamayacağını güçlü işaretlerini de barındırıyor olacak.

Özgürlükçü Gençler kongreye atfettikleri öneme uygun olacak şekilde davranacak ve birlikte çalışma anlayışlarının kaçınılmaz bir gereği olarak sendikadaki her eğilimi olabildiğince bu sorumluluğu paylaşmaya davet etmekten geri durmayacaktır. Sendika dışındaki mücadele arkadaşlarımızın sendikaya katılımını da aynı anlayışın bir parçası olarak ısrarla bekliyoruz.

Şimdi, kararlılıkla meşru fiili mücadele hattında yürüyen ve uzun vadeli politikaları ile –bilhassa da özgür demokratik üniversite programı ile- egemenlerin üniversitelere dönük saldırısını püskürtmenin biricik aracı olacak kitlesel öğrenci sendikasını var etmek için küreklere asılmanın zamanıdır!

Özgürlükçü Gençler kongreye atfettikleri öneme uygun olacak şekilde davranacak ve birlikte çalışma anlayışlarının kaçınılmaz bir gereği olarak sendikadaki her eğilimi olabildiğince bu sorumluluğu paylaşmaya davet etmekten geri durmayacaktır.

mart 2011

Yeniden Yapılanacağız

Biz Kazanacağız!

barış özer

Gençlik, devrimci mücadele içinde iradesini kendi içinde barındırdığı dinamizm, coşku ve heyecanla var eden bir yerde durmalıdır. Gençlik, yeniden yapılanmayı, kendi geleceğini kurma ciddiyetinde kavramalıdır.

Türkiye devrimci hareketinin (TDH) şu an geldiği noktayı değerlendirip, içinde bulunduğu sıkışmışlıktan çıkışın yollarını tarif etmeliyiz. Bunu yaparken de gerek liberal, gerekse ulusalcı bir zemine doğru savrulmaların olduğu bir pozisyonda, kendini enternasyonalist bir zeminde tutmaya çalışan, işçi sınıfı mücadelesinde ön açıcı olmayı kendine bir misyon olarak biçen, Kürt Özgürlük Hareketiyle stratejik ittifakı önemseyen, anti-kapitalist dinamiklerin sistem karşıtı mücadelesini büyütmeyi hedefleyen hattın yoluna daha sağlam ve kalıcı hamleler yaparak devam etmesini temel almalıyız. Her geçen gün TDH'nin daralan alanını koruyarak genişletmek için taktiksel veya stratejik yan yana gelişin ötesinde yeniden yapılanma zemininde meseleleri gündemine alması gerektiğini vurgulamalıyız.

Yeniden yapılanma zemininde kurulacak devrimci kolektif öznenin günün ihtiyaçlarına cevap veren ve aynı zamanda bugünü aşan bir pratikte kendini var etmesi gerekliliği kaçınılmayacak asli bir devrimci görev olarak karşımızda durmaktadır. Bu asli göreve bağlı olarak kurulacak devrimci özne içinde de gençliğin stratejik önem arz eden pozisyonda olacağı gerçekliği ise bilinçlerde kendini sürekli tazeleyerek gençlik üzerinde olumlu bir basınç merkezi oluşturmalıdır.

Önceki süreçte gençliğin meseleye kendini yeniden üretme ve yeniden kurma ciddiyetiyle bakması gerektiğini, bunun da yeniden yapılanma zemininde var olduğunu belirtmiştik. Son süreçte "sosyalist yeniden kuruluş" adıyla 5 yapının bir araya gelerek başlattığı tartışma süreci için de bu mesele aynıdır ve hatta daha da kıymetlidir ve önemlidir. Süreçler farklı farklı olabilir, dönem dönem hız-

lanıp, yavaşlayabilse de yeniden yapılanma zemininde kendini yeniden üretme ve bugünü aşan pratiği sergileme meselesi, dönemselsel iniş-çıkışlarla eş tutulamayacak önem ve değerdedir. Hele ki önem atfettiğimiz ve kurulacak özনে stratejik bir yerde gördüğümüz gençlik ve gençlik alanı için bu önem daha da fazladır.

Gelinen Nokta ve Sonrası

Sürecin bu zamana kadar geldiği noktada kıymetli mesafeler katedilmiş, 21 Eylül komplosu gibi önemli duraklardan geçilmiştir. Bu zamana kadar gelinen noktada, varsa olumlu veya olumsuz yaşanan her şey değerli birer tecrübe olarak algılanmalıdır. Şu an ki süreç ne olursa olsun yürütülen yoldaki tecrübeler, kazanılan mevziler, bundan sonrası için örnek teşkil edecektir.

"Sosyalist yeniden kuruluş" ismiyle oluşan ve farklı bir sürecin önünü açan 5'li görüşmeler, gelinen süreci ve bu süreçte ortaklaşılan nokta da yürütülen tartışmaları değerlendirip bundan sonrası için nasıl bir yol haritası izlemek gerektiğini tartışmaya açmalıdır. Bu minvalde oluşturulan tartışma başlıkları ve bu tartışmalardan murad edilenler, bizce yeniden yapılanma zemininde bir araya gelişini karşılayan bir yerde durmaktadır.

Gençlik

Gençlik, devrimci mücadele içinde iradesini kendi içinde barındırdığı dinamizm, coşku ve heyecanla var eden bir yerde durmalıdır. Gençlik, yeniden yapılanmayı, kendi gelece-

ğini kurma ciddiyetinde kavramalıdır. Bu mesele dönemselsel hareketlenmelere cevap üretme, süreci göğüslemek için bir araya gelme durumlarının ötesinde, bu ve bunun gibi dönemselsel ve bazı süreçlerde yükselen bazı süreçlerde azalan mücadeleyi yönlendiren ona devrimci bir enerji katacak olan bir gençlik hareketinin yaratılması mücadelesidir. Bu zeminde yürütülen birlik tartışmalarına gençlik tüm bu saydığımız sebeplerden ötürü müdahil olmak zorunluluğundadır, süreç devrimci bir vazife olarak kendini tüm gerçekliğiyle "dayatmaktadır."

Bu zamana kadar yürünen yolda gençlik, üstüne düşeni yapma konusunda, sürece müdahale etme, varsa kaygılarını tartıştırma ve iradesini sergileme meselesinde eksik kalmış, yeterince müdahil olamamıştır. Gençlik bir araya gelerek sürece müdahil olmalıdır, tartışma ortamlarını oluşturup zemine katkıda bulunacak iradeyi yansıtmalıdır.

Özgürlükçü Gençlik olarak yeniden yapılanma zemininde yürütülecek tartışmaların, ciddiyetle ele alınması gerekliliğine inanıyoruz. Gençliğin kendini yeniden var etme, bunu yaparken bir yandan da güncel yaşanan gelişmelere müdahale kanallarını birlikte geliştirmelidir. Bir yandan kendi geleceğini inşa edeceği yeniden yapılanma sürecine tartışmalar yürüterek müdahil olmalı, öte yandan akıp giden güncel yoğunlukta gelişmelere devrimci müdahaleler etmelidir.

Özgürlükçü Gençlik olarak yeniden yapılanma zemininde yürütülecek tartışmaların, ciddiyetle ele alınması gerekliliğine inanıyoruz. Bir yandan kendi geleceğini inşa edeceği yeniden yapılanma sürecine tartışmalar yürüterek müdahil olmalı, öte yandan akıp giden güncel yoğunlukta gelişmelere devrimci müdahaleler etmelidir.

Gazi'nin Faili Devlettir!

İstanbul Gazi Mahallesi'nde üç kahvehane ve bir işyeri, 12 Mart 1995 akşamı otomatik silahlarla tarandı. Saldırganlar olay yerinden uzaklaşırken gasp ettikleri taksinin şoförünü öldürdü, taksiyi ateşe verdi. Olayın ardından başlayan çatışmalar, 13, 14 ve 15 Mart günlerinde de sürdü.

Kontrgerilla, Maraş'ta, Çorum'da, Beyazıt'ta, Sivas'ta yaptığı aynı-sını 16 yıl önce 12 Mart'ta Gazi Mahallesi'nde yaptı. İstanbul Gazi Mahallesi'nde üç kahvehane ve bir işyeri, 12 Mart 1995 akşamı otomatik silahlarla tarandı. Saldırganlar olay yerinden uzaklaşırken gasp ettikleri taksinin şoförünü öldürdü, taksiyi ateşe verdi. Olayın ardından başlayan çatışmalar, 13, 14 ve 15 Mart günlerinde de sürdü. Çatışmalar, 15 Mart günü Ümraniye'ye sıçradı. 22 kişinin öldüğü 155 kişinin yaralandığı katliamla ilgili yargılanan 20 polis-ten 18'i beraat etti, sadece 2 polise 4 yıl ceza verildi. Ancak cezalar da ertelenince polisler salıverildi.

Katliamın ardından Türkiye'de benzerine sıkça rastladığımız hukuk skandal-larından birine daha tanık olduk, dava Trabzon'a gönderildi. Mağdur halkın hem müşteki hem de sanık sıfatıyla ifadesi alındı, dava Trabzon gibi alakasız bir yere alınarak mağdurlar yıldırılmak istendi ve mağdurlar dava esnasında baskılara ve tehditlere maruz kaldılar.

Dönemin Emniyet Genel Müdürlüğü İstihbarat Daire Başkanı Hanefi Avcı'nın "Gazi olaylarının kahvelerin taranmasın-dan itibaren kontrgerilla saldırısı oldu-ğunu, 'Yeşil' kod adlı Mahmut Yıldırım ve ekibinin kahvehanelerin taranma-sında rol aldığını, sonraki günlerde Kaymakamlık'ta karargah kurulduğunu, bu karargahta Korkut Eken, Hüseyin Koca-dağ, Ayhan Çarkın gibi isimlerin olduğu bir ekibin yer aldığını ve onlar tarafın-dan bu işlerin organize edildiğini" söylemiş olması mahkeme tarafından dikkate bile alınmadı. Bu ifade dönemin işken-cecisi ve istihbaratçısının, devletin bir başka derin kadroları hakkındaki beya-natından ibaret sayılamaz; bu çok net bir şekilde devletin derinlerinden gelen yarılma sesidir. Burjuva hukukunun ne denli kişilere göre ve görece olduğunu,

devletin derin gücünü, karakterini; devletin kullanıp attığı "adamlarının" sonunun ya mapus ya ölüm olmasından da açıkça anlayabiliyoruz. Devletin işine gelmediği kadrolarını, en üst düzeylerde de olsa cezalandırmanın en göze çarpan, en canlı örneği en namlı işkencecilerinden Hanefi Avcı. Devlet, Avcı'yı TÖP' lü ve SDP 'li yoldaşlarımızla aynı operasyon kapsamına alarak hem büyük bir manipülasyon yaratırken hem de eski elemanını yaratılan "yeni koşullara" uymadığı için ehlileştirmeyi hedeflemiştir.

Kontrgerilla, JİTEM, Devlet

Ergenekon soruşturması kapsamında tutuklanan Osman Gürbüz'ün Ergenekon 2. iddia-namesine konu olan ifadelerinde, Tetikçi Gürbüz; saldırının, başında 'Yeşil' kod adlı Mahmut Yıldırım'ın olduğu on kişilik kontrgerilla ekibi tarafından gerçekleştirildiğini anlatmış, dokuz numaralı gizli tanık ise "Gazi Mahallesi'nde kahvehane tarama ve adam öldürme olaylarının bizzat JİTEM'in kurucusu Veli Küçük'ün talimatıyla Osman Gürbüz tarafından gerçekleştirildiğini" dile getirmişti. Danıştay saldırısının tetikçi Alparslan Arslan'a yardım ettiği gerekçesiyle tutuklanan Osman Yıldırım da savcıya Osman Gürbüz'ün 10 kişilik ekibi ile birlikte saldırıyı organize ettiğini, kendisinin de gözcülük yaptığını ifade etmişti. İfadeler birkaç farklı nüans içerse de hepsi aynı yeri işaret ediyor: Kontrgerilla.

Tüm bu ifadelerden de anlaşıldığı gibi Gazi katliamının devlet tarafından gerçekleştirildiği artık herkes tarafından biliniyor. Ancak, hükümetin birkaç tetikçiyi yargıladığı id-

diası, kendi hizmetindeki birkaç vitrin süsünü feda etmesi; kendi devletini başka bir konseptte daha da derinleştirirken hiç inandırıcı gelmiyor.

Gazi katliamı, Ergenekon ve Mehmet Ağar davalarında gündeme gelmiş ancak ne dosya incelenmiş ne de kayıp yakınlarının davaya müdahil olma istekleri kabul edilmişti. "Bin gizli operasyon yaptık" diyen dönemin emniyet müdürü Mehmet Ağar'a Gazi katliamı ile ilgili hiç bir kovuşturma yapılmadı. Tüm ifadelerin ve delillerin Gazi katliamı davası sürecinde görmezden gelinmesi, dava sürecinin süruncemede bırakılması, en son Ergenekon soruşturması kapsamında verilen ifadeler Ergenekon savcılarının, faili meçhullere yönelik avukatların taleplerini hasıraltı etmesi ve devletin diğer yandan ise KCK davasında takındığı tutum ve 21 Eylül komplosu, devletin "derin" karakterini tüm açıklığıyla ortaya koyuyor.

Gazi, Maraş, Çorum, Beyazıt, Sivas ve daha nice katliamlar; egemen sınıfın, konumunu korumak için giderek daha çok korkutma ve disiplin denklemine başvurarak toplumsal muhalefeti etkisizleştirmeye, bireylerin özneye dönüşmesini önlemeye çalışmasının sadece bir yöntemi. Yaratılmak istenen korku toplumunun arka planında, ezilenlerin ve emekçilerin en ufak bir talebinden dahi çekinen burjuvazinin korkusu yatıyor. Başka semtin çocukları; Hasan Ocak'ların yolunda, egemenlerin korkusu olmaya devam edecek...

Gazi katliamının devlet tarafından gerçekleştirildiği artık herkes tarafından biliniyor. Ancak, hükümetin birkaç tetikçiyi yargıladığı iddiası, kendi hizmetindeki birkaç vitrin süsünü feda etmesi; kendi devletini başka bir konseptte daha da derinleştirirken hiç inandırıcı gelmiyor.

mart 2011

Faşizmin Karşısında 7 CAN

emrah arıkuşu

16 Mart günü yine alanlarda olacağız. Beyazıt katliamını unutmadığımızı ve unutturmayacağımızı bir kez daha haykıracağız. Failleri bilinen katliamın dava dosyası ortadan kaldırılmalı da vicdanlardaki muhakemesi hala bitmedi. Bizim mahkememiz mücadelemiz olacak.

16 Mart 1978'de 7 devrimcinin, örgütlü bir şekilde herkesin gözü önünde katledilmesinin üzerinden 33 yıl geçti. Faillerinin bilindiği halde yakalanmaması, dava dosyasının karartılması ardından zaman aşımına uğramasına göz yumulması Beyazıt katliamının devlet nezdinde ne kadar öneme sahip olduğunu ortaya çıkarıyor. Başbakan Tayyip'in bugünlerde Kılıçdaroğlu'yla girdiği polemikte ağzından düşürmediği "Ergenekon'u arıyorsan Maraş, Sivas, Gazi katliamlarına bak" dediği bir zamanda bu katliamların altını kaldırdığımızda nasıl ki devlet çıkıyorsa Beyazıt katliamından da devletin ta kendisi karşımıza çıkıyor. Bugün demokratikleşme adı altında günah çıkarmaya çalışan egemenler kanlı tarihlerinde eline bulaşan kanları temizlemeye uğraşsalar da bir şekilde izi kalıyor.

16 Mart katliamını anlatmaya başlamadan katliamının ortaya çıkışının koşullarını hazırlayan politik ortama kısa bir göz atmak gerekir. 1968 yılının isyancı rüzgârıyla politikleşen Türkiye'de devrim bir olasılık olarak cisimleşmeye, inançları bilemeye başladığı bir ortamda grevlerin, işçi direnişlerinin, üniversite işgallerinin toplumsal hayatı belirlediği bir dönemi görüyoruz. Bu dönem 71 faşist darbesiyle kesintiye uğratarak devrimci önderler asılmış, katledilmiş ancak devrimci kalkışma engellenememiştir. Devrimcilere uygulanan şiddet toplumsal muhalefeti sindirmeye yetmemiş aksine onları örnek alanlar yeni bir çıkışın öncüleri olmuşlardır. Baş eğmeyen yeni bir kuşak, 78 kuşağı, geçmişi arkasına alarak ortaya çıkmıştır. Bu dönem ise daha sert ve yoğun bir dönem olmuş, devrimciler kendilerini koruma için silah kullanmaya başlamış faşistlerle sokak çatışmalarının her gün yaşandığı bir ortam olmuştur. Diğer taraftan öğrencilerin öncü oldukları eylemler geniş toplumsal taban bularak işçilerin de ayaklanmalarıyla görkemli 1977 1 Mayıs'ını açığa çıkarmıştır. 1978 başlarında arkasında ABD'nin ve sermayenin ol-

duğu gizli odaklarca örgütlenen ve MHP'li gençlerin kullanıldığı bir iç savaş yürütülüyordu. Savaş yöntemleriyle eğitilmiş kadrolar solun yükselişini engellemek için her türlü yöntemlere başvurdu. Üniversiteleri devrimcilerin elinden almak için üniversitelere yönelen faşistler İstanbul Üniversitesi'nde "Merasim Birliği" adı verilen polis birliğinin doğrudan desteğiyle öğrencilere saldırıyorlardı. Polisten temin edildiği açığa çıkmış silahlarla öğrencilerin okula girişini engelliyorlar uymayanlara saldırıda bulunarak yıldırımaya uğraşıyorlardı. Bu baskılar karşısında öğrenciler okula toplu giriş ve çıkış kararı alarak 1 Mart tarihinden itibaren bu kararlarını uygulamaya koydular. Toplu giriş çıkışlara saldırılar olmasına karşın devrimciler bu saldırıları püskürtüyor, faşistlere imkân bırakmıyorlardı. Çıkışsızlık içinde olan faşistler bir provokasyonla üstünlüğü ele geçirmeye uğraşmaktaydılar. 16 Mart günü de yapmak istediklerini hayata geçirdiler. Günler öncesinden planlanan bombalı saldırı ile 7 devrimci katledildi, onlarcası da yaralandı.

"Havada Bombayı Gördüm"

O gün orada bulunan ve saldırıda yaralanarak kurtulan yoldaşımızın anlattıklarına göre "Her zaman olduğu gibi sağa dönüp Eczacılığa doğru ve oradan da faşistlerin 'küçük Moskova' dedikleri ara yoldan Süleymaniye'ye doğru yöneldik. 16 günden beri süren işgal kırma eylemimizde okuldan çıktuktan sonra toplu halde yürürken her hangi bir saldırıya uğrama tehlikesine karşı, Eczacıların meydanına bakan pencerelerinde silahlı arkadaşlar nöbet tutuyordu. Zaten ara yola girdikten sonra tehlike yoktu. Orası bizim bölgemizdi. Eczacıların kapısından dönüp de Süleymaniye'ye yönelmiştik ki, 'bomba attılar' diye bir ses duydum. Dönüp bakınca ha-

vada bana doğru gelen bombayı gördüm ve bir an alıp geri atmayı düşünsem de, yine bir anda vazgeçtim..." Daha sonra bomba yere düşüp patlamış.

Bombanın yerde patlaması olası can kaybının az olmasına neden olsa da 6 devrimci (Turan Ören, Hatice Özen, Abdullah Şimşek Murat Kurt, Baki Ekiz, Hamit Akıl) olay yerinde hayatını kaybetmiştir. Sonrasında 6 devrimcinin cenazesi içinde çok sayıda işçinin de olduğu elli bin kişi tarafından kaldırıldı. Yaralı olarak hastaneye kaldırılanlar arasında olan Cemil Sönmez ise daha sonra şehit oluyor.

Bugün ise 16 Mart farklı biçimleriyle sürmekte. Böylesi katliamlar olmuyor belki devlet katliamlara başvurmuyor. Ama üniversitelerde gençliği yıldırım için paralı eğitim, soruşturmalar baskı ve yasaklarla, beyinleri boşaltarak katliam zihniyetini devam ettiriyor. Emekçiler her gün daha fazla zulüm ve sömürüye maruz kalıyor. Kapitalizm, iş güvenliğinden yoksun ucuza mal ederek kurduğu fabrikalarda, merdiven altı atölyelerde işçileri öldürüyor, Ostim'de de gördüğümüz gibi cinayetler devam ediyor.

16 Mart günü yine alanlarda olacağız. Beyazıt katliamını unutmadığımızı ve unutturmayacağımızı bir kez daha haykıracağız. Failleri bilinen katliamın dava dosyası ortadan kaldırılmalı da vicdanlardaki muhakemesi hala bitmedi. Bizim mahkememiz mücadelemiz olacak. Faşizme karşı devrim ve sosyalizm için toplumsal özgürlük mücadelemiz büyüdükçe mahkememiz adil olanı tayin edecek, eli kanlı katiller nezdinde korkunç bir hesaplaşma olacak.

16 özgürlükçü gençlik

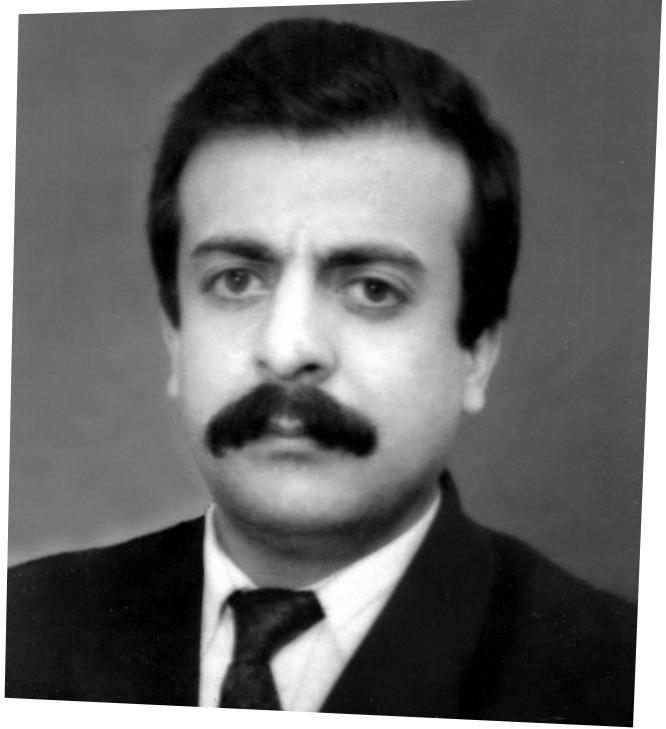

Güneşe Gömülenlere Bin Selam Olsun!

peri çiftçi - ali cabir

Kızıldere'den Samandağ'a

Mahirleri ve Latifecileri bedenlen yaşamdandan kopararak baharın gelmesini, güneşin doğmasını engelleyebileceklerini düşündü egemenler ama bugüne kadar henüz hiç kimse ne güneşin doğuşunu engelleyebildi ne de bahara karşı koyabildi.

Baharın müjdecisi olarak bilinen ve birer hafta aralıklarla havaya, suya ve toprağa düştüğüne inanılan cemrenin ilki 19-20 Şubat'ta havaya, ikincisi 26-27 Şubat'ta suya, üçüncüsü de 5-6 Mart'ta toprağa düşer. Toprağa düşen son cemreyle birlikte doğanın; sermayenin kontrolsüz talanına karşı kendini yeniden var etme direnciyle simgeleşen ve kendini yeniden var eden aydır mart. Neruda'nın da dediği gibi "biz halkız, yeniden doğarız ölümlerde"; her Mart, yeniden filiz verir devrim yolunda toprağa verdiklerimiz.

"30 Kasım 1971'de Mahir Çayan, Cihan Alptekin, Ömer Ayna, Ziya Yılmaz ve Ulaş Bardakçı bir tünel kazarak Maltepe Askeri Cezaevi'nden kaçtılar. Kaçarken Denizler'in idamlarının önlenmesi için bir dizi faaliyete girişme konusunda karara varmışlardı. Biz dışarıdakiler de bu kararı paylaştık." Ertuğrul Kürkçü, Denizlerin idamını önlemek için giriştikleri eylemi, 30 Mart 1972'de Tokat'ın Kızıldere köyünde katledilen 10 militanla nasıl yola çıktıklarını böyle anlatıyor bir röportajında. Onlar sömürsüz bir dünya uğruna özgürlüklerini yitirmişlerdi, özgürlüklerini kazandıkları anda ilk düşündükleri de yoldaşlarını kurtarmak oldu. Ancak halk yığınlarına gözdağı verip muhalefeti yıldırım isteyen devlet tarafından katledildiler.

Aradan 38 yıl geçti, Kızıldere'de akan kan durmadı. Şerzan Kurt, Baran Tursun ve daha niceleri devletin kolluk güçleri tarafından öldürüldüler. Sömürü sistemi günümüzde de devam ediyor ve ezen sınıfın koruyuculuğunu üstlenen devletin muhalefete tahammülü yok. Ortadoğu bir bedenini kendini ateşe vermesiyle kaynarken Mübarek'e "Halkının sesini duy" diyen iktidar güçleri kendi

sokaklarında yükselen en cılız sese tazyikli suyla, copla yanıt veriyor. Referandumu arkasına aldıktan sonra gerektiğinde kendi yarasını bile çiğneyerek devlete karşı gelenleri hapsediyor. Torba yasayla zaten açlık sınırında yaşayan emekçilerin haklarını gasp ediyor. Kadınları esnek ve güvencesiz çalışmaya mahkum edip toplumsal yaşamda sürüldükleri ikincil konumu pekiştiriyor. Kar hırsıyla doğayla talan ediyor. Katliam sürüyor...

Mehmet Yoldaşın Tutumu

Mart ayı Hatay'da yaşayan Arap halkı için başka bir anlam daha taşır. Karanlık güçler tarafından 30 Mart 1994'de katledilen; ezilen bir halkın mensubu olarak "Yaşasın Halkların Kardeşliği" şiarıyla başta Kürt halkı olmak üzere ezilen tüm halkların yanında olmaktan imtina etmeyen, kendi ideallerinden ve doğrularından ödün vermeyen, sosyalizme ve devrime olan inançları doğrultusunda hareket eden Mehmet Latifeci Mart ayının kabuk bağlamaz yaralarındandır...

Mehmet Latifeci, Marx, Lenin ve Dr. Hikmet Kıvılcımlı'nın ışık tuttuğu yolda kendini adadığı kavgaya lise yıllarında arkadaşlarıyla birlikte adım atmıştır. 80 darbesi sonrası tüm ülkeyi saran karanlık döneme ve tüm baskılara rağmen gençlik hareketi içerisindeki azimleri, kararlılıkları ve dirençleri örnek teşkil etmiş, gerici faşist örgütlerin kendi yaşadıkları topraklara sirayet etmesini engellemişlerdir. Burdur Üniversitesi'ni kazanan Mehmet Latifeci üniversite yıllarında Türkiye devrimci gençlik hareketiyle sıcak temaslar kurma şansı bulmuş, arkadaşlarıyla birlikte Burdur'da öğrenci derneği kurma çalışmalarına

başlamıştır. Faşistler karşısında gerçekleştirilen şiddetli çatışmalarda bir mücadele arkadaşlarını kaybetmeleri üzerine Latifeci önderliğinde hızla büyüyen eylemler tarihe Burdur direnişi olarak geçmiştir. Bu olayların ardından Latifeci okuldan atılmış, memleketi Hatay'a dönmüş ve 80 darbesi sonrasında Hatay'da kurulan ilk sol kurumlardan birinin, Halkevinin kurucusu ve yöneticisi olmuştur. Arap halkının maruz kaldıkları sömürü karşısında sahip oldukları öz gücün ortaya çıkmasına yoğun çaba sarf etmiş daha sonra "ezilen halkların direniş için dayanışması" şiarıyla Hatay'da DEP'in kuruculuğunu üstlenmiş ve iki dönem boyunca başkanlığını yapmıştır. Latifeci ve yoldaşlarının gericiliğe, asimilasyona ve her türlü sömürü politikalarına karşı sergiledikleri direnç karşısında karanlık güçler çözümü 30 Mart 1972'deki gibi katletmekte buldular. Tarih 30 Mart 1994 günü gerçekleştirilen hain bir saldırıyla Mehmet Latifeci ve babası Yahya Latifeci katledildiler. Ellerini kırıltmak istemeyen egemenlerin maşalığını yapan katilin mahkemede her şeyi detaylıca açıklaması; Samandağ halkının bu davayı sahiplenmesi, gündemde tutması ve teşhir etmesinin bir sonucudur. Katilin daha sonra bir bakanın arkasında "koruma" olarak çalıştığı ortaya çıkması da cinayetin arkasındaki karanlık gücün en dolaysız göstergesi...

Mahirleri ve Latifecileri bedenlen yaşamdandan kopararak baharın gelmesini, güneşin doğmasını engelleyebileceklerini düşündü egemenler ama bugüne kadar henüz hiç kimse ne güneşin doğuşunu engelleyebildi ne de bahara karşı koyabildi.

Aradan 38 yıl geçti, Kızıldere'de akan kan durmadı. Şerzan Kurt, Baran Tursun ve daha niceleri devletin kolluk güçleri tarafından öldürüldüler. Sömürü sistemi günümüzde de devam ediyor ve ezen sınıfın koruyuculuğunu üstlenen devletin muhalefete tahammülü yok.

mart 2011

Birçok halk için “yeni gün” anlamına gelen Newroz Kürt halkı için tarihten günümüze çok daha derin anlamlar taşıyor. Kış mevsiminin bitip baharın gelmesiyle doğanın yeniden dirilişi anlamına gelen Newroz Kürtler için doğayla birlikte halkında yeniden dirilişi demektir.

seçil içcan

Birçok halk için “yeni gün” anlamına gelen Newroz Kürt halkı için tarihten günümüze çok daha derin anlamlar taşıyor. Kış mevsiminin bitip baharın gelmesiyle doğanın yeniden dirilişi anlamına gelen Newroz Kürtler için doğayla birlikte halkında yeniden dirilişi demektir. Kürt halkı, baharı her yıl yüzyıllardır sönmeyen-söndürülemeyen Kawa'nın ateşi de denilen Newroz ateşi ile karşılar. Newroz, Kürtler için mücadele, direniş ve özgürlüğün simgesidir.

Uzun süre ülke gündemini tutan “Kürt açılımı” sürecinde asıl hedef TC'nin bölgesel hegemonyası ve bu zeminde Türkiye kapitalizminin o pazarları çıkarlarına uygun bir yapıya sokması yolunda Kürt Özgürlük Hareketinin tasfiye edilmesiydi. Buradaki samimiyetsizlik önce ateşkesle rağmen TC ordusunun sürekli yaptığı askeri operasyonlarla yüzünü gösterdi. Bir taraftan Kürt sorununun çözümünde hamle yapıyor maskesi giydirilmiş açılım paketleri dillendirilirken diğer taraftan binlerce Kürt politikacı tutuklandı, gözaltına alındı, aşağılanarak teşhir edildi. Ve takke düştü kel göründü...

Açılım sürecinde “diğer” taraftan oluşturulan şovenist-ırkçı tepkilere karşı Kürt Özgürlük Hareketi hem Habur'da verdiği barış mesajı ile hem altıncı kez ilan ettiği ateşkes ile barış iradesindeki samimiyetini gösterdi. Bugün ateşkes süresinin uzatılması ile de Kürt Özgürlük Hareketi tarafında sessizlik var gibi görünse de Demokratik Özerklik ve iki dillilik talepleri ile sürekli bir adım ileri atılmaya devam ediyor.

Kürt özgürlük hareketi Demokratik Özerklik önerisini yaparken tüm Türkiye halklarını Demokratik Özerkliği-devletten bir şey beklemeksizin- adım adım örmeye çağırdı. Buradan doğru DTK'de başta anadilin kullanımı olmak üzere önemli politik kararlar alındı. Sömürgecilğin, ekonomik, siyasi, ideolojik ve örgütsel hegemonyasının zayıflatılması, getirilmesi üzerine yoğunlaşıldı.

Newroz Alanlarından Özgürlüğe

DTK'de yer alan halk örgütlerinin yüksek bir özgüvenle konuyu tartışması ve somut politik kararlar alarak kısa sürede uygulamaya koyması Kürt hareketinin geçmişinden beri istikrarlı bir tutunma zemininde sürekli ileri atılmasının sonuçlarından biridir.

Egemenlerde Değişen Bir Şey Yok

Bu noktada Türkiye'de bütün anlayışlardan egemenlerin Demokratik Özerklik ve iki dilli yaşam talebine verdikleri yanıt, “tek dil, tek ırk, tek bayrak” temelinde şekilleniyor. Böylelikle barış ve Kürt sorununda demokratik çözüm konusunda tarihsel olarak çok önemli bir momenti ifade eden içinde bulunduğumuz ateşkes süreci susuz kumkumasında boğularak Kürt mücadelesinin tasfiyesi hesaplanıyor.

İçinden geçtiğimiz süreçte, toplu mezarlardan çıkan kemikler, nasıl ki kirli savaşın geçmişte ulaştığı boyutları gözler önüne seriyorsa bugün de bu mezarlara sessiz kalan AKP, ordunun yeniden yapılandırılmasına yönelik hamleleriyle kendisinin de daha kapsamlı askeri saldırıların peşinde olduğunun sinyalini veriyor.

Ateşkes koşulları AKP açısından seçime yönelik planlarını kurmaya başlaması için bir ön koşul teşkil ediyordu. Bir biçimde bunun tesisi gerçekleştiikten sonra ateşkesi Kürt sorununun çözümünde on yıllardır süregelen gerici reflekslerin uyanması izledi. Kürt halkının temsilcilerinin muhatap

kabul edilmesiyle oluşan ateşkes, aynı temsilcilerin görmezden gelinerek, tutuklanarak, duruşmalarında hukuksal trajediler yaşanmasına rağmen bütün tutarsızlıklar sürdürülerek tasfiyesinin planlanması sürecine dönüştürülüyor. AKP, kendi “Kürt”ünü yaratıp içeride dikensiz gül bahçesi yaratmanın hesaplarını yapıyor.

CHP cephesinde ise Kürt ismini dahi anmama hassasiyeti konusunda mesafe katedmelerine rağmen, Kürt sorununa yönelik politika noktasında kocaman bir hiç'ten başka bir şey vaatmiyor. Bölgeye yönelik işsizlik ve yoksulluk temelli yaklaşımı, işsizlik ve yoksulluğu çözebileceğine kimseyi inandıramıyorken, bu temelde Kürt sorununu çözmeyi iddia etmeyi konikleştiriyor.

Özgürlük Çığlığı Newroz Alanlarında

Egemenlerin bütün hesaplarını ve komploları boşa düşürecekmiş, sessizlikle boğulmak istenen özgürlük çığlığını bütün meşruluğumuzla diriltilebilecekmiş alanlardan bir tanesi Newroz alanıdır. Kürt halkının diri unsurlarına yönelik tasfiye planına karşı özgürlük çığlığı Newroz alanlarında daha kitlesel, daha yaygın ve daha coşkulu bir biçimde dile gelecektir.

Newroz Piroz Be!

**“Emperyalizm hayvanlıktır”
diye başlar CHE konuşmasında
ve devam eder “o hayvan
doymak bilmez, o ulusal
sınırları bilmez. İnsanları
hayvanlara dönüştürür;
kana susamış hayvanlara...”**

kayhan nar

Emperyalizm Hayvanlıktır...

Halepçe'yi Unutmadık!

Emperyalizm hayvanlıktır” diye başlar CHE konuşmasında ve devam eder “o hayvan doymak bilmez, o ulusal sınırları bilmez. İnsanları hayvanlara dönüştürür; kana susamış hayvanlara...” CHE'nin de hayvan olarak tanımladığı bu canavar, çıkarları doğrultusunda yapmayacağı katliam, işlemeyeceği cinayet yoktur; keza tarih bu örneklerle doludur. Kendine bağımlı ülkeler yaratır, kapitalist çıkarlara göre toplumları dizayn eder, koşullara göre yönetim biçimleri kurdurur. Bu stratejik hesaplar yapılırken daima ilk akla gelen yer, petrol ve doğal gazın en yoğun olarak bulunduğu bölge olan Ortadoğu olacaktır elbette. Asırlardır bu bölgede varlığını sürdüren emperyalist tahakküm, insanlığın asla unutamayacağı katliamlara imza atmıştır ve onun talepleri doğrultusunda hareket eden bölgedeki iktidarlar, efendilerinden öğrendikleri savaş metotlarını, halklara yönelik baskı ve zorbalık politikalarını; kendi haklarına karşı kullanmaktan asla geri durmamışlardır.

Halepçe'de Yükselen Duman

ABD desteğiyle 1980'de Irak'ın İran'a karşı başlattığı savaş bir milyondan fazla insanın ölümüyle sonuçlanmıştı. İşte bu savaş esnasında tarih 16 Mart 1988'i gösterdiğinde, Saddam Hüseyin'in emrindeki savaş uçakları, Federal Kürdistan'ın Süleymaniye şehrine bağlı olan ve İran sınırında bulunan büyük çoğunluğunu Kürtlerin oluşturduğu bir yerleşim bi-

rimi olan Halepçe'ye “hardal” ve “sarin” gazları olarak bilinen kimyasal bombalar yağdırıyordu. Bombalar tarihin en büyük katliamını gerçekleştirmek üzere şehrin tüm alanlarına yayılıyor, bir anda her taraf insan cesetleriyle doluyordu, insanları birer birer yere seriliyordu. 3 gün süren bu bombalar; 5 binden fazla insanın hayatını kaybetmesine ve 10 bine yakın insanın yaralanmasına sebebiyet vermiştir. Her ne kadar baş sorumlusu Saddam gibi görünse de, bu kimyasal silahların patenti ABD, Almanya ve Fransa'ya aittir.

İnsanlık tarihine kara bir leke olarak geçen Halepçe Katliamı'nı yaşayanlardan Arif şöyle anlatıyor yaşadığı trajediyi: “Halepçe kırmızı bir duman bulutu altında kaldı. Uçakların saldırısıyla bizde kendimizi daha iyi koruyabileceğimiz bir yere attık saatlerce sürdü bombalar. Yiyecek getirmek için şehre gittiğimde etrafa çok kötü bir koku sinmişti her yerde zehirli atıklar kullanıldığı için yiyecekler ve su zehirlenmişti. Yanık et kokusundan başım döndü. Halepçe'ye baktığımızda sanki bu şehirde insanlar yaşamıyor hiç bir şeyden ses yok, ne bir insan ne bir hayvan hiçbir hareketlilik yoktu. Yerlerde ölülerin cansız bedeni ve canını kurtarmak isteyen kadın, çocuk, ihtiyarların kaçışmaları ve gözyaşları vardı. Sanki kıyamet kopuyordu, gözlerimiz kararmıştı, cesetlerin üzerine basarak kaçıyorduk şehirden. İnsanların yanmış bedeni, kadınların çocuklarına sarılarak can verdiği ve daha kundaktaki çocuğun yanmış bedenini gördüğümde midem bulandı ve kustum.”

Kurtuluşun Adı: Halkların Örgütlü Mücadelesi

Bugün “demokrasi” söylemlerinde bulunarak Kürt ulusuna kısıntı düzeyinde göstermelik haklar veren despot işbirlikçiler, kendi hakları için ayağa kalkan bir ulusu terbiye etme veya yok etme politikasıyla dün Halepçe'de olduğu gibi bugün de katliamlarına devam etmektedir. Başta Kürt ulusu olmak üzere emperyalist projeler çerçevesinde farklı ulus, azınlık ve inanç gruplarına dayatılan asimilasyon, imha ve inkâr saldırıları, halkların kendi iktidar ve kurtuluş mücadelelerinin öznelere haline gelmesiyle zulüm saltanatını yerle bir edecektir.

Yegâne çözüm örgütlü mücadeledir; keza son süreçte Ortadoğu'da, Tunus'da üniversiteli bir işsiz kendini yakması bir isyanın fitilini ateşlemiş, burada iktidarın devrilmesiyle başlayan, Yemen ve Ürdün gibi ülkelere sıçrayan ve Mısır'da geniş bir ivme kazanan halk isyanı dünya gündemine oturmuş durumda. Emperyalistlerin yerli despotizmine karşı yapılan bu isyanda sonuç nasıl şekillenirse şeklensin, Tunus ve Mısır'daki diktatörlerin devrilmesi tarihi bir gerçekliği tekrar su yüzüne çıkartmıştır: ÖRGÜTLÜ BİR HALKIN KARŞISINDA HİÇBİR GÜÇ DURAMAZ...

Bugün “demokrasi” söylemlerinde bulunarak Kürt ulusuna kısıntı düzeyinde göstermelik haklar veren despot işbirlikçiler, kendi hakları için ayağa kalkan bir ulusu terbiye etme veya yok etme politikasıyla dün Halepçe'de olduğu gibi bugün de katliamlarına devam etmektedir.

mart 2011

Eğitim Felsefesi ve Türkiye Sistemi

Eğitim bir süreçtir, hedef davranışlar belirlendikten sonra daha önceden hazırlanmış bir plan- ki bu planda eğitim felsefesinin sistematik bir şekilde kurumsallaşmasının aracılığıyla yapılmıştır- doğrultusunda eğitim uygulanmaya başlar.

hakan sönmöz

Eğitim sistemleri kurulurken öncelikle hedefler belirlenmektedir. Belirlenen hedefler kazandırılmak istenen -istendik- davranışlardır. Tüm eğitim sistemleri seçilen hedefler doğrultusunda bir eğitim felsefesi belirler. Belirlenen felsefe o toplumun sosyo-ekonomik ve kültürel felsefesi ile çelişmemelidir. Eğer kurulan eğitim felsefesi o toplumun sosyo-ekonomik ve kültürel felsefesi ile çelişirse o toplum yıkıma uğrar.

Türkiye'de eğitim felsefesini incelersek öncelikle kazanılması istenen -istendik- davranışlara bakmak gerek. Türkiye'de kapitalist bir toplum olmasından dolayı; kapitalizm eğitim sistemini belirleyici öğelerden biridir. Kapitalizm tüketim toplumu ister; her zaman daha fazla tüketen, marka kullanımına özendiren, insanları alışverişe yönlendiren bir eğitim anlayışı kapitalizm için oldukça önemlidir. Kapitalizmin eğitim üzerindeki ikinci etkisi ise; sistemin ihtiyacı olan kalifiye elemanların yetişmesi için kendi ihtiyaçlarına göre eğitimi şekillendirmesiyle gerçekleşir.

Sistemin Kurumsallaşması ve Hegemonyası

Toplumun içinde yaşadığı koşullardan yola çıkarak belirlenen eğitim felsefesinin sistemli bir şekilde işleyebilmesi kurumsallaşması ve bu kurumsallaşma aracılığıyla egemen olan felsefenin pratik eğitime uygulanması gerekmektedir. Türkiye'deki eğitim sisteminin kurumsallaşması da 1980 darbesinden kaçınılmaz olarak etkilenmiştir. Güçlenen devrimci hareketi bastırmak için her türlü yola başvuran cunta yönetimi

elbette ki eğitim sisteminde de kendi isteğine göre değişimler yaptı. Cuntanın yükselen halk muhalefetinin önünü kesmek gibi bir amacı vardı ve eğitim sisteminde de buna uygun değişimler yaptılar. Bunun en iyi yöntemlerinden biri de halkın dini ve milli duygularını yükselterek, milliyetçi şoven insanlar yetiştirmekti. Cunta yönetimi YÖK, zorunlu din dersi yasası, bilim insanlarını görevden almak gibi birçok değişiklikle eğitim sistemini kendi yetiştirmek istedikleri insan modeline uygun duruma getirmeye çalıştılar. Böylece kurulan bu sistem ile bireylerde istendik davranışlar ve kişilikler oluşturulmakla birlikte, toplumun günlük yaşamdan kişiler arasındaki ilişkilere kadar olan ideolojik alanı da bir hegemonya altına alınmaktadır. Bu hegemonya ile birlikte birey ve toplum sadece formal eğitim sürecinde değil, aynı zamanda bu süreç dışında kalan eğitim süreçlerinde de kontrol altına alınmaktadır.

Eğitim bir süreçtir, hedef davranışlar belirlendikten sonra daha önceden hazırlanmış bir plan- ki bu planda eğitim felsefesinin sistematik bir şekilde kurumsallaşmasının aracılığıyla yapılmıştır- doğrultusunda eğitim uygulanmaya başlar. Türkiye'de eğitim tamamı ile ezberci, yaşamdan uzak, soyut kavramlara sıkıştırılmış, bir eğitim uygulanmaktadır. Bu durum çoğu zaman öğrencilerde "bu öğrendiklerimiz gerçek yaşamda bize ne gibi bir yararı olacak" gibi düşüncelere itmektedir. Ezberci eğitimin bir diğer özelliği ise sıkı disiplin kurallarıdır. Eğitim sistemindeki mevcut ağır disiplin kuralları herkes tarafından bilinmektedir. Böylece birey yaşamının erken dönemlerinden itibaren otoriteyi içselleştirmekle birlikte, ömrü boyunca

tepesinde hissedeceği bir Demokles'in kılıcı oluşturulmaktadır.

Değerlendirme ve Farklılık

Ayrıca her eğitim sisteminin bir de değerlendirme yapması şarttır. Yaşamdan bu kadar uzak olan bir eğitim sisteminin değerlendirmesini de elbette yaşamdan uzak kâğıt üzerindeki sınavlardan başka bir şey olamaz. Ve bireyler de YGS, LGS gibi yaşamdan uzak sınavlara yaşamdan uzak bir şekilde dershanelerin dört duvarı arasında çalışmaktadır. Ki burada da kapitalist toplumun getirdiği sınıf farklılıklarının en somut biçimini görürüz. Eğitim var olan sistem tarafından verildiğinden dolayı ekonomik sorumluluğu o sistemin üzerinde olması gerekirken, tıpkı toplumsal varoluşun ana nedeni olan üretimin emekçilerin üzerinde olması gibi, bu ekonomik sorumlulukta topluma mal edilmektedir. Üniversite harçları, dersane ücretleri, gönüllü (!) bağışlarla bu sorumluluk sistem tarafından topluma dayatılmaktadır.

Eğitim, bireyin kendini gerçekleştirme amacı gütmeye kadar, toplumsal bir yaşamın gerektirdiği amaçları da içermesi gerekmektedir. İnsanın sömürülmesini meşru ve doğal gören sistemler tarafından kendi amaçları doğrultusundan şekillendirilen eğitim sisteminin insancıl ve toplumsal özüne dönüştürmek bugünün görevleri arasına girmektedir. Bunun yolu da başta eğitim felsefesi olmak üzere sisteme ve onun politikalarına karşı bir birliktelikle birlikte alternatiflerde geliştirmek gerekmektedir. Ve bu alternatifler de, eğitim felsefesini sorgulanması ve bu sorgulamanın ortaya çıkardığı düşünceleri somut pratiğe dönüştürerek ortaya çıkacaktır.

Bir üstyapı kurumu olan felsefe, tam da bu özelliğinden dolayı üretim ilişkilerinden ve egemen ideolojilerden bağımsız düşünülemez. Tarih boyunca felsefe, ezen ile ezilen ilişkisini akılcı bir zemine oturarak egemen sınıfların çıkarlarını savunmuştur. Bununla da yetinmeyip doğada insanlığın yaptığı her türlü talanı haklı göstererek günümüze kadar gelinmiştir. Yabancılaşmanın aşıldığı, cinsiyet eşitliğine dayalı, sınıfsız, sömürsüz, tür çeşitliliğinin korunduğu, sürdürülebilir, bir toplum hedefliyorsak, binlerce yıllık sınıflı toplumun kalıntılarından ve ideolojilerinden de arınmamız gerekmektedir.

Aristoteles'in Doğa Üzerine Düşünceleri

En çok bilinen ilkçağ filozoflarından Aristoteles "Eğer doğa her şeyi eksiksiz yapıyorsa ve hiçbir şey boşuna değilse, o halde bütün hayvanlar insanlar için yaratılmıştır" der. Aristoteles'in aynı zamanda yaşadığı köleci toplumun durumuyla ilgili söyledikleri, onun kime ve neye hizmet ettiğini açıkça ortaya koyar. Aristoteles'e göre kölelik büyük bir erdemdir. Ve köleler asla isyan etmemelidir. Sınıf ilişkilerinde ezenden yana bir felsefe gösteren Aristoteles'in, insan doğa ilişkisinde de ezenden yana bir tavır sergilemesi tesadüf olmasa gerek. Doğa üzerindeki bu görüş insanın doğayı yalnızca kendi ihtiyaçları doğrultusunda algıladığı bir araç olarak görmesinin başlangıcı oluşturur.

Feodalizm: Din ve Doğa

Başlarda paylaşımcılığı vurgulaması ve özel mülkiyeti reddetmesiyle devrimci bir şekilde ortaya çıksa da Hıristiyanlık, sonraları feodal beylerin ve kilisenin elinde mülkiyetin önemli bir aracı haline gelerek doğa üzerindeki hâkim görüşün derinleşmesini sağlamıştır. İncil'de "Verimli olun ve çoğalın ve dünyayı doldurun ve ona baş eğdirin ve denizdeki balıklar ve havadaki kuşlar ve toprakta hareket eden her canlının üzerinde hâkimiyet kurun..." Ya da "Hareket eden her canlı sizin yiyeceğiniz olacak, size yeşil bitkiler verdiğim gibi başka her şey de vereceğim."

Liberalizmin kurucularından biri olarak kabul edilen Calvin gibi dinde reformu savunanlar da Hıristiyanlığın bu insan merkezli düşüncesini değiştirmede. Calvin "Tanrı her şeyi insan için yarattı." Diyerek insan merkezliliğinin sürdürücüsü olur.

Aydınlanma: Talanın Laikleşmesi

Dindeki reformlarla birlikte temelleri atılan Aydınlanma felsefesi çürümüş feo-

Doğa Üzerine Düşüncenin Dünü ve Bugünü

h. clurkal

İnsan ve doğa arasındaki ilişkiyi dengeli bir şekilde yeniden kurabilmek için meseleyi doğaya ve topluma ilişkin diyalektik ve tarihsel bir bakış açısıyla ele almak zorunludur. Eko-sosyalizm şimdi gerekli ve zorunludur. Hepten yok oluş bir diğer ihtimaldir.

dal sistemin içerisinden doğmakta olan kapitalist üretim biçiminin ideolojik meşruiyetini sağladı. Felsefeyi gökyüzünden yeryüzüne indirdi. Dine dayalı egemen görüşü devirirken sınıfsal ilişkileri burjuva sınıfı lehine eleştirdi. Ve insan-doğa ilişkisindeki insan merkezli düşüncüyü ortadan kaldırmamakla birlikte laikleştirerek geliştirdi.

Bacon, doğaya ilişkin görüşlerini açıklarken şöyle der: "Nihai amaçlara bakacak olursak insan dünyanın merkezidir. Hatta öyle önemlidir ki, insanı dünyadan uzaklaştırırsanız, geriye kalan her şey sapkın, hedefsiz ve amaçsız olur." Aydınlanmacılar arasındaki bu insan merkezli görüş Bacon'la sınırlı değildir elbet. İmmanuel Kant da diğer aydınlanmacıların ideolojisini benimsedi, burjuva sınıfının ve doğa katillerinin savunuculuğunu yaptı. Kant'a göre anlayabilme yetisine sahip tek canlı insandı, bu yüzden insan elbette ki doğanın efendisi unvanına sahipti. Kant insanın doğayla olan ilişkisinde hiçbir ahlaki kısıtlama olamayacağını belirtiyordu. Bir diğer düşünür John Stuart Mill, Doğanın güçlerinin genellikle insana karşı olduğunu belirterek, insanın bu durum karşısında yaratıcılığını kullanarak kendi yararına olabilecek en küçük şeyi bile doğadan alması gerektiğini belirtir.

Türlerin Kökeni adlı eseriyle büyük yankı uyandıran Darwin'in "doğal seçim yasası" Herbert Spencer tarafından topluma uyarlandı. Buna göre tıpkı doğada olduğu gibi toplumda da güçlü olan ayakta kalır, zayıflar ise yok olur gider. Spencer bütün yaşamın en uygun olanın hayatta kalması mücadelesinden ibaret olduğunu ve türlerin hayatta kalma adına birbirleriyle savaş halinde olduklarını belirtti.

Yeni Bir Perspektif: Eko-sosyalizm

İlk üretici toplumlardan günümüze insanlığın doğayla hep sorunlu bir ilişkisi oldu. Bu sorunlu ilişki kapitalist dönemde evrensel boyutta tahribatlar yaratacak düzeye geldi. Günümüzde bu durum öyle bir düzeye geldi ki, hepten yok oluşun eşliğindeyiz dersek, çok da abartmış olmayız. Bu kritik eşikte insan ve doğa arasındaki ilişkinin dengeli bir şekilde yeniden kurulması gibi zorunlu bir ihtiyaç belirlemiştir. Bu dengeyi kurabilmek için meseleyi doğaya ve topluma ilişkin diyalektik ve tarihsel bir bakış açısıyla ele almak zorunludur. Eko-sosyalizm şimdi gerekli ve zorunludur. Hepten yok oluş bir diğer ihtimaldir.

mart 2011

★ seda ademoğlu

★ **Büyük Patlama****ve Plazma Evren**

“Richard Feynman, ‘Bilim kuşku duyma kültürüdür’ der. Ancak bugün evrenbilimde kuşkuya ve karşı görüşlere izin verilmiyor. Genç bilim insanları standart Büyük Patlama modeline karşı olumsuz bir şeyler söylememeyi öğrendiler. Büyük Patlama modeline kuşkuyla bakanlar burslarının kesilmemesi için sessiz kalmayı yeğliyorlar.”

Büyük Patlama

Diyaletik materyalizm evreni değişmez, sürekli bir denge durumunda değil, başlangıcı ve sonu olmayan dinamik bir süreç olarak ele alır. Fizikğin temel yasası madde ve enerjinin yoktan var, vardan yok edilemeyeceğini söyler. Aksine bir durum olarak evrene ilişkin var olan birçok teori arasından Büyük Patlama olarak bilinen kuram neredeyse tek başına ve seçeksiz olarak kendini var etmektedir.

1609 yılında teleskopun keşfi astronomi tarihinde bir dönüm noktasıdır. Bu tarihten itibaren tekniğin gelişiminin neden olduğu daha uzak nesnelere keşfi, evrenin sınırlarını hep daha uzaklara taşıdı. Bugün evrenin on milyarlarca ışık yılından daha geniş olduğu düşünülüyor olsa da popüler teoriler yine de uzay ve zaman için bir başlangıç ve son tartışmaya devam ediyorlar.

Büyük Patlama teorisi (Evreni büyük bir patlamayla başlatan ve felaket senaryoları ile bitiren tüm türevlerini kastediyorum) evrenin yaklaşık 13.5 milyar yıl yaşında olduğunu söyler. Teoriye göre bundan önce madde, uzay ve zaman yoktur. Patlama anında tüm maddenin tek bir noktada toplanmış olduğu ve büyük bir patlamayla maddenin tüm evreni doldurduğu, bunun sonucu olarak da evrenin halen genişlemeye devam ettiği öne sürülür.

★ 1929'da Edwin Powell Hubble'ın kırmızıya kayma ile galaksilerin görünen parlaklıklarıyla ölçülen uzaklıkları arasında bir ilişkinin olduğunu gözlemlemesinin ardından Christian Doppler, bir kaynağın bize yaklaşırken bu kaynaktan çıkan ışığın frekansının, tayfin yüksek frekans tarafına kaydığını (maviye); kaynak bizden

uzaklaşırken kaynaktan çıkan ışığın tayfin düşük frekans tarafına kaydığını (kırmızıya) göstermiştir. Genişleyen evren hipotezi esasında bu gözlem üzerine kuruludur. Bunun uzantısı olarak evren genişlediye geçmişte daha küçük olması hatta evrenin tek bir yoğun madde çekirdeği olarak başlaması gerektiği ileri sürüldü. (Nitekim 1927'de Belçikalı rahip Georges Lemaitre Big Bang kökenli teorilerden birini öne sürdü!)

Büyük patlama kozmologlarına göre, evrenin genişlemesini durdurarak, galaksileri oluşturabilmesi için kütle çekim yasası nedeniyle evrende belirli bir miktarda kütle olmalıdır. Gözlemlenebilir evrendeki madde miktarı on metre küp için yaklaşık bir atomken, hesaplara göre ihtiyaç duyulan madde miktarı 1 metre küp için yaklaşık on atomdur. Aynı kuramcılara göre gerçekler kusursuz matematik formülasyonlarına uymalıdır. Eğer teori öngörüyorsa, yeteri kadar miktarda madde vardır. Büyük Patlama kuramcıları hiç bir deneyle, gözlemlerle algılayamıyor oluşumuzun nedenini açıklayabilmek için, evrenin %99'unun hiçbir şekilde radyasyon yaymayan, karanlık ve soğuk bir görünmez maddeden/enerjiden oluştuğunu varsaydılar. Bu kayıp olan karanlık madde bulunamadığı takdirde denklemler tutmayacak ve evrenin başlangıcı hakkındaki teoriler terkedilmek zorunda kalacak.

Gözlem, Deneysel Hipotez

Gözlemler ve deneyler uyuşmuyor olmasına rağmen bir teorinin neden bu denli ön planda olduğu sorgulanmaya değer bir ko-

nudur. Bir yazı kapsamında ayrıntılarıyla ele alamıyor olsak da kısaca bahsetmenin önemli olduğu alternatif evren kuramcılarında örnekler vermek istiyorum.

Nobel ödülü kazanan İsveçli fizikçi Hannes Alfvén, neredeyse tüm bilimcilerin uzayı içinde hiç bir şey olmayan bir boşluk olduğunu düşündüğü bir zamanda, tüm evreni plazma akımlarının ve manyetik alanların sardığına işaret etti. Güneş lekeleri ve manyetik alanlar üzerine önemli çalışmalar yaptı ve dinamik olup zaman başlangıcı gerektirmeyen evren modeli olan “Plazma Evren” hipotezini öne sürdü. Bu hipotezle özelemler bulguları açıklarken karanlık madde, karanlık enerji, evrenin genişlemesi gibi olgulara başvurmaz. Alfvén'in teorileri standart modeli kabul etmediği ve karadeliklerden kuşku duyduğu için elbette ki kozmologlar tarafından reddedildi. Alfvén'e göre sorun evrende olabilecek her hangi bir patlamada değil, evren ve zamanın büyük bir patlama ile doğduğu fikrindedir ve “önemli olan nokta, büyük patlamaya alternatiflerin mevcut olmasıdır” diye vurgular.

Büyük patlamanın temellerini sarsan görüşleri sonucunda Halton Arp'a dünyanın önde gelen teleskoplarına proje sunmama yasağı gelmiş. Arp, “Bilim Dünyasına Açık Mektup” başlıklı yazısında şu görüşleri dile getiriyor: “Richard Feynman, ‘Bilim kuşku duyma kültürüdür’ der. Ancak bugün evrenbilimde kuşkuya ve karşı görüşlere izin verilmiyor. Genç bilim insanları standart Büyük Patlama modeline karşı olumsuz bir şeyler söylememeyi öğrendiler. Büyük Patlama modeline kuşkuyla bakanlar burslarının kesilmemesi için sessiz kalmayı yeğliyorlar”.

Büyük Patlama teorisi evrenin yaklaşık 13.5 milyar yıl yaşında olduğunu söyler. Teoriye göre bundan önce madde, uzay ve zaman yoktur. Patlama anında tüm maddenin tek bir noktada toplanmış olduğu ve büyük bir patlamayla maddenin tüm evreni doldurduğu, bunun sonucu olarak da evrenin halen genişlemeye devam ettiği öne sürülür.

Bir fiiliyatı örgütlemek için sanattan faydalanmak, tek başına; sanatın ne olduğu veya ne için olduğu gibi tartışmaları kapsayan kuramsal bilgilere vakıf olmakla erişilebilecek bir edim değildir.

g. Ilgın

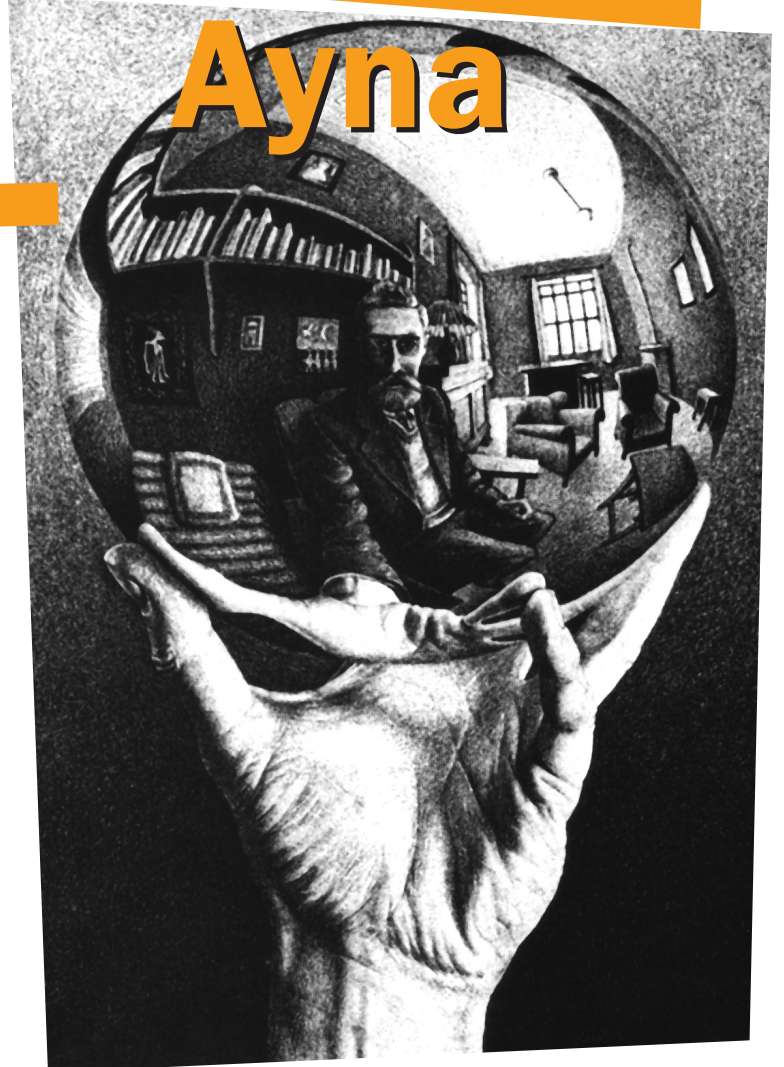
ülkenin birinde büyük şehirlerde kamu hizmetleri doğrultusunda şehir yaşantısı standartlarını yükseltmek kivesi altında yapılan yeniliklerin, görme engelli nüfusun dikkate alınmadan gerçekleştirilmesine öfkelenen bir grup öğrenci konuya müdahale etmek için bir yol aramaktadır. Zira görme engelliler için şehir yaşantısı her geçen gün biraz daha işkence halini almakta, toplu taşımadan, şehrin mimarisine kadar birçok konuda kendileri için herhangi bir düzenleme yapılmamaktadır. Üstelik şehirde yaşayan görme engellilerin nüfusu da azımsanmayacak derecede kalabalıktır. Görme engelliler, şehrin kendileri için ıslah edilmesini talep eden bir dizi bürokratik çaba için girmişler, dikkate alınmayınca da büyük protesto eylemleri gerçekleştirmişlerdir ancak yetkililerin bu konudaki körlüğü ısrarla sürmektedir. Tüm bunlara şahit olan öfkeli öğrenci grubunun sürecin başarısızlığına dair tespiti, yetkililerin işe el atmamaktaki rahat tutumunun altında engelsiz bireylerin konuya duyarsız kalmasının yattığı yönündedir. Eğer engelsiz bireyler durumdan şikayet eder hale gelirse sesin yüksekliği artacak ve baskı unsuru şiddetini artırmış olacaktır. Ancak engelsiz bireylerin, görme engellilerin sıkıntılarına dair farkındalık düzeyleri çok düşüktür ve onları bu protesto sürecinin içine katmak için yapılması gereken engelli haklarından değil, dolaysız biçimde sıkıntılardan hareket eden faaliyetler gerçekleştirmektir ama nasıl?!...

Yöntem arayışı içindeki grup bir tiyatro topluluğuyla tanışır. Topluluk August Boal'ın "yoksul tiyatrosu" kuramını benimseyen, sahneden çok sokakta olmayı tercih eden politik insanlardan oluşmaktadır. Her türlü mekanı doğal bir sahne gibi kullanmakta ve çoğu zaman gerçekleştirdikleri kurgunun bir oyun olduğu fark edilmeden ve ilan etmeden ortamı terk

etmektedir. Topluluk, öğrenci grubunun görme engellilerin sıkıntılarını ifşa etmek üzere getirdiği teklifi kabul eder ve ülkenin göreceği en ilginç eylem ağını kurarlar. Şehrin nüfus yoğunluğu yüksek bölgelerine dağılan tiyatro sanatçıların her biri birer "kör" rolüne girerler ve gerekli düzeneklerin bulunmadığı metro ve otobüslerde düşerek, kapıları bir kulp yerine dijital tuşlarla açılan telefon kulübelerine girmeyi başaramayarak yaralanır, baygınlık geçirirler; yine dijital uzuvlarla kullanıma sokulan kurnasız muslukları ilginç kapıları ve sifonları bulunan umumi tuvaletlerin kullanım biçimlerini kavrayamadıkları için etraftakileri "istemeden" rahatsız edecek davranışlara mecbur kalırlar. Önceleri görme engellilerin müşkül-leri sebebiyle en çok bir kez bulunabildiği, kendileri için gerekli önlemlerin alınmadığı her türlü alanda şehir hayatının yeniliklerinden muzdarip onlarca "kör", engelsizler için inşa edilmiş dünyayı işgal ederler. Başta, dikkat çekmek amaçlı bir kurgu olduğunu ilan etmeden giriştikleri bu eylemler ulusal medya organlarında boy göstermeye başlar. Eylem farklı tiyatro kurumlarının da desteğiyle büyür ve gerçek beyan edilir. İki ay boyunca sokakta gerçekleştirilen yarı gerçek "kör-ebe" oyununun yanı sıra paneller, televizyon programları ve engelsiz bireylerin de ciddi ölçüde destek verdiği büyük yürüyüşler, oturma eylemlerinin ardından şehirler görme engellilerin de rahatça yaşayabileceği biçimde ıslah edilmeye başlar...

Öğrencilerin, sanatın "farkındalık yaratma", "rahatsız etme" fonksiyonlarından faydalanarak giriştikleri bu eylem sanatın; iyi bir taktikle, sürecin ve ihtiyaçların etraflıca süzülmesinin ardından ortaya konabilecek ürünlerle oldukça güçlü bir silah oluşunun göstergesidir. Türkiye'de Mer-

Körün Elindeki Ayna

sin'in bir köyünde yaşanan başka bir öykü de aynı gerçeğin başka bir işaretidir. Köy okulunun rehberliğinde bir tiyatro oyunu çıkarmak isteyen köy kadınlarının, ilk provadan sahneye kadar geçirdikleri öz-farkındalık gelişiminin seyirciye yorumsuzca aktarıldığı "oyun" adlı belgesel bu bağlamda izlemeye değer.

Bir fiiliyatı örgütlemek için sanattan faydalanmak, tek başına; sanatın ne olduğu veya ne için olduğu gibi tartışmaları kapsayan kuramsal bilgilere vakıf olmakla erişilebilecek bir edim değildir. Yaşamı yanlış bir perspektiften süzen bir sanatçının üretimi, sanata dair biriktirdikleri ne olursa olsun "seyirlik" kalacaktır. "Müdahale" ya da "rahatsız" etme güdüsü olan sanatı üretebilmek; körlüğün ne olduğunu bilmeyene göstermek için "kör" olup sokağa çıkmayı akıl etmeyi, kendini bilmeyene en uygun aynayı seçebilmeyi gerektirir.

Yaşamı yanlış bir perspektiften süzen bir sanatçının üretimi, sanata dair biriktirdikleri ne olursa olsun "seyirlik" kalacaktır. "Müdahale" ya da "rahatsız" etme güdüsü olan sanatı üretebilmek; körlüğün ne olduğunu bilmeyene göstermek için "kör" olup sokağa çıkmayı akıl etmeyi, kendini bilmeyene en uygun aynayı seçebilmeyi gerektirir.

Özgürlükçü Gençlik 2011 Kış Kamplarında...

Bir Orman Yangını Gibi Tutuşa Tutuşa Elele Yürüyoruz!

meral çınar

Özgürlükçü Gençlik olarak her yıl alandaki pratiğimizi ve teorik birikimimizi taşıyarak yaptığımız kış kamplarımızı bu yıl yine aynı dinamizmle ve gençliğin içinde bulunduğu yeni sürecin kattığı önemi kavrayarak gerçekleştiriyoruz.

2006'da alınan dernekleşme kararıyla yola çıkan örgütümüz, geçen yıl I. Konferansı ile kuruluş sürecini tamamlayarak özgürlük yolundaki mücadelesine önderleşme ve militanlaşma iradesiyle devam etmektedir. Bu yıl yapacağımız kış kamplarımızın da konferansımızdan aldığımız güçle ve bilinçle işlenerek gerçekleştirilecek olması kamplarımıza ayrı bir anlam ve üzerimize yeni bir takım görevler yüklemektedir.

Mücadelenin Temellerini Atarak Barikatları Yakarak Geliyoruz

Dilimize pelesenk olmuş bir şekilde Türkiye gençlik hareketinin içinden geçtiği yeni bir süreç olduğundan bahsedip duruyoruz. Aslında Türkiye'de değişen statükodan, işçilerin, kadınların ve sosyalistlerin payına düşeni aldığı gibi gençlik de değişen dengeler içinde payına düşeni almaktadır. Süreci göğüsleyebilmenin yanında, üzerimize yüklediği sorumlulukların bilincinde kitlesel mücadelenin gerekliliğini görmeli ve bunu baskıları püskürtmenin en önemli aracı olarak değerlendirebilmeliyiz. Bugünün görevi, bu mücadeleyi başlatmayı önüne hedef koyarak günün ihtiyaçlarını karşılayabilecek bir kitle örgütünün temellerini atmaktır.

AKP hükümetinin üniversitelerdeki ideolojik saldırılarına ara vermeden devam etmesine, gençliği yozlaşmaya ve bireyciliğe doğru sürüklemesine inat kamplarımızda kolektivizmi büyütüyor, kitleselliği öne çıkarıyoruz. Amacımız, alanlarda verdiğimiz mücadelenin sağlam yapılarını oluşturduğumuz kamplarımıza biçtiğimiz misyonun günün taleplerini karşılayacak bir perspektifte ilerlemesini sağlayabilmektir.

Gerontokrasiyle Mücadele Devam Ediyor

Gerontokrasi bugünde gençlik hareketinin, çoğu zaman gençliğin farkına varmadan kabullendiği bir zaafı olarak varlığını sürdürmektedir. Yeni ve eski kuşak çatışması, eskinin birikiminin yeniye dayatılmaya çalışılması, eskinin kendine müdahale edilebilir bir alan olarak sürekli gençliği görmesi ve bu biçimde bir ilişki geliştirmesi her zaman gençlik hareketinin önüne duvar örmüştür ve örmeye devam etmektedir. Bizler Özgürlükçü Gençlik olarak gerontokrasi ile verdiğimiz mücadeleyi konferansımızda aldığımız kararlarla sınırlandırmayıp sürekliliğini sağlamak için kış kamplarımıza taşıyoruz.

Kampımızın ana gündemlerinden biri olan gerontokratik ilişkileri, Turgenyev'in 'Babalar ve Oğullar' romanı ile bütünlüklü bir eleştiriye tabi tutuyoruz.

Sınıf Bilincini Kuşanmış Özgürlükçü Gençler

Kampımızın bir diğer gündemi sınıf mücadelesinin derinleştiği ve öne çıktığı bu günlerde sınıfın incelenmesi ve güncel sınıf mücadelesi. Bizler mücadelesini işçi sınıfı

2006'da alınan dernekleşme kararıyla yola çıkan örgütümüz, geçen yıl I. Konferansı ile kuruluş sürecini tamamlayarak özgürlük yolundaki mücadelesine önderleşme ve militanlaşma iradesiyle devam etmektedir. Bu yıl yapacağımız kış kamplarımızın da konferansımızdan aldığımız güçle ve bilinçle işlenerek gerçekleştirilecek olması kamplarımıza ayrı bir anlam ve üzerimize yeni bir takım görevler yüklemektedir.

mücadelesiyle ortak tutan Özgürlükçü Gençler olarak sınıfı ve sosyal tabakaları, bunları birbirlerine göre temel ayrımlarını tartışıyor, güncel sınıf mücadelesi içerisindeki zaafı ve pratikleri inceleyerek gençliğe buralardan paylar çıkarıyoruz.

Konferansı Arkamıza Alarak Bir Adım Öne

Konferans kararlarımız bizim 4- 5 yıllık tartışmalarımızın teorik politik birikimimizin bir ürünü olarak ellerimizde. Bizler aldığımız bu kararların en canlı şekilde üzerine daima bir şeyler katarak ilerlemesi için kış kamplarımızda yeniden;

- Sistemi karşısına alan ve onu yıkmayı hedefleyen, sağlam bir iradeyle ne istediğini ve nasıl yapacağını bilen, kendini sistemden arındırmış kadrolar yaratmayı önüne hedef koyan kadro politikamızı,
- Eylemimizi sistem içine sıkışıp kalmaktan uzak tutan dinamik, direnişçi, özgürlükçü, hak alıcı bir eylem hattına dönüştüren alan pratiğimizi,
- Doğanın kapitalist sistem tarafından таланına karşı ekosozyalizmi örgütlemeyi,
- Patriarkal kapitalizm karşısında kadınlarla verdiğimiz özgürlük mücadelesini tartışıyoruz.

Yapıcılar türküsü söylüyor yapı yükseliyor

Bir yapı kurmak kolay değildir belki; ama cesaret ister, emek ister. Kolektif irade ve birlikte bir mücadele ister. Bizler bu yapıyı kurma yolunda hazırlıklarımızı kamplarımızla sürdürüyoruz. Kış kamplarımızda kolektif iradeyi güçlü tutarak birlikte bir mücadeleye doğru adımlarımızı daha sağlam atıyoruz.

"yapıcılar türküsü söylüyor yapı yükseliyor, yükseliyor"